

Uwagi metodyczne do materiałów w ułożonym zestawie:

dla dzieci w wieku 5-6 lat do programu "Rok polski" cz. 1

Wszystkie materiały można wykorzystywać zgodnie z licencją Creative Commons - Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach 3.0 PL <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/pl/>,
za wyjątkiem materiałów, które zostały wyraźnie oznaczone jako nieobjęte postanowieniami tej licencji.

Tytuł:	Po raz pierwszy w szkole
Opis skrócony:	W ciekawy sposób, w czasie różnych zabaw, poznamy się wzajemnie i poznamy naszą książkę do nauki języka polskiego oraz nowego przyjaciela – Misia Pysia. Nauczymy się wierszyka <i>Miś kolega</i> oraz zabawy ruchowej ze śpiewem <i>Mało nas</i> . Będziemy czytać wyrazy i metodą origami płaskie z koła zrobimy portret dziewczynki lub chłopca.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	imiona, przedstawianie się, opis postaci, kolory, szkoła, miś
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40

Uwagi metodyczne

Pluszowy miś, piłka, powiększone obrazki z piktogramami, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, wycięte kółeczka papierowe dla każdego ucznia (wymiary i kolory w załączonym wzorcu), klej, kredki, rytmiczna muzyka.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie

Nauczyciel wita dzieci, przedstawia się i zaprasza do wspólnej zabawy w polskiej szkole. Przedstawia dzieciom misia, który będzie także uczestniczył w lekcjach języka polskiego. Z nauczycielem dzieci mogą porozumieć się w swoim pierwszym języku, wprowadzenie maskotki – asystenta nauczyciela, który zna tylko język polski, pomoże motywować do mówienia po polsku.

N.: Mam na imię ...

Jak masz na imię? (*zwraca się do misia*)

Misiek milczy...; *N. prosi dzieci, żeby wraz z nim zapytały misia.*

Jak masz na imię? (*pytają wszyscy razem, powtarzając za nauczycielem*)

Mam na imię ...Pyś... (*N. odpowiada za misia*)

2. Prezentacja misia

Nauczyciel „użycza” misiowi swojego głosu i recytuje wiersz.

W czasie recytacji porusza misiową głową, sprawiając wrażenie, że do dzieci mówi miś Pyś.

Miś kolega

Jestem mały miś,
Uczę się polskiego
I chciałbym od dziś
Być waszym kolegą.

Mam na imię Pyś,
Chcę się z wami bawić,
Kto umie już dziś

Pięknie się przedstawić?

3. Zabawy dzieci z misiem Pysiem

Nauczyciel kolejny raz mówi wierszyk i podaje misia uczniowi, który umie się przedstawić. Uczeń odpowiada misiowi: *Mam na imię...*

Nauczyciel kolejny raz powtarza wierszyk i kieruje zabawą tak, aby miś trafił do rąk kolejnego dziecka.

Zabawa trwa dotąd, aż wszyscy uczniowie „przedstawia się” misiowi.

Prowadzący zachęca dzieci do wspólnego powtarzania wierszyka.

4. Zabawa ruchowa ze śpiewem

Nauczyciel śpiewa, trzymając misia za łapki i kręcąc się w kółko:

Mało nas, mało nas do pieczenia chleba, jeszcze nam, jeszcze na ciebie tu potrzeba

Podchodzi do wybranego dziecka, zaprasza do kręgu i pyta: *Jak masz na imię?*

N. prosi, żeby dzieci powtórzyły pytanie. Dziecko mówi głośno swoje imię.

N. je powtarza wraz z dziećmi.

Teraz już trzy osoby kręcą się w kole, śpiewając słowa zabawy *Mało nas...*

Zabawa trwa do momentu, gdy wszystkie dzieci dołączą do kręgu.

5. Rozmowa ilustrowana piktogramami

Ćwiczenie utrwalające nazwy czynności, przygotowujące do sprawnej pracy z grupą.

Po aktywności ruchowej czas na to, aby uczniowie usiedli i dowiedzieli się, co będą robić na lekcjach polskiego.

N. zadaje pytanie, co chciałyby dzieci robić. Jeżeli odpowiedzi padają w języku, którym dziecko posługuje się sprawniej, N. od razu powtarza informację po polsku.

Posługując się gestami i ilustracjami mówi dzieciom, czym będą się zajmować w klasie:

 - słuchać, powtarzać, mówić słowa, zdania

 - obserwować, czytać

 - uczyć misia wierszyków i piosenek

 - malować, rysować, kreślić

 - wycinać

 - kleić

Po prezentacji N. podnosi do góry dowolny piktogram i mówi jedno słowo (np. słuchamy).

6. Prezentacja podręcznika

Nauczyciel prezentuje uczniom książkę, która będzie pomagała uczyć się języka polskiego i będzie symbolem przynależności do polskiej szkoły.

Dzieci odnajdują znaczki – piktogramy prezentowane przez nauczyciela i wskazują je w podręczniku. Np. N. prosi: poszukajcie znaczka, który zapowiada to, że będziemy słuchać i patrzeć (obserwować). Dzieci wskazują znaczek.

Jeżeli w grupie znajdują się dzieci, które nie będą rozumiały polecenia, nauczyciel powinien indywidualnie z każdym dzieckiem wykonać to ćwiczenie, wykorzystując gesty i ilustracje.

Tytuł:	Po raz pierwszy w szkole II
Opis skrócony:	W ciekawy sposób, w czasie różnych zabaw, poznamy się wzajemnie i poznamy naszą książkę do nauki języka polskiego oraz nowego przyjaciela – Misia Pysia. Nauczmy się wierszyka <i>Miś kolega</i> oraz zabawy ruchowej ze śpiewem <i>Mało nas</i> . Będziemy czytać wyrazy i metodą origami płaskie z koła zrobimy portret dziewczynki lub chłopca.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyńska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	imiona, przedstawianie się, imiona, kolory, miś
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, piłka, powiększone obrazki z piktogramami, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, wycięte kółeczka papierowe dla każdego ucznia (wymiary i kolory w załączonym wzorcu), klej, kredki, rytmiczna muzyka.

Przebieg zajęć:

1. Słuchamy i obserwujemy

Dzieci patrzą na ilustrację w podręczniku, a nauczyciel opowiada o tym, że dzieci przyszły do polskiej szkoły, poznają swoje imiona, bawiąc się w kręgu (zupełnie tak, jak my).

Obok pani stoi Ola. Ona ma jasne włosy... (itd.)

Po opisanii każdej postaci dzieci wspólnie powtarzają imię dziecka i wskazują je na ilustracji.

Nauczyciel zapowiada, że na kolejną lekcję przygotuje takie wizytówki dla wszystkich dzieci.

2. Zgadywanka

Nauczyciel opisuje wygląd i miejsce, w którym stoi dziecko (ilustracja) i pyta o imię.

Dzieci odgadują. Jeżeli zadanie nie sprawia dzieciom problemów, nauczyciel utrudnia zgadywanke opisując osobę stojącą obok.

3. Zabawa ruchowa z piłką

Cz. 1.

Dzieci stoją w kręgu.

W środku stoi nauczyciel i rzuca piłkę do dowolnego ucznia.

Uczeń odrzuca nauczycielowi piłkę, mówiąc swoje imię (np. Małgosia).

Nauczyciel mówi: Dziękuję ci Małgosiu.

Zabawa kończy się, gdy już wszystkie dzieci głośno wypowiedziały swoje imię i nauczyciel podziękował każdemu za udział w zabawie.

Cz. 2.

Nauczyciel rzuca piłkę do dziecka i mówi: *Rzucam do ciebie Małgosiu.*

Dziecko, łapiąc piłkę, mówi: *dziękuję.*

Jeżeli nauczyciel pomyli imiona, dziecko celowo nie łapie piłki, a nauczyciel wypowiada formułkę: *Nie jesteś Małgosia? Jak masz na imię?*

Dziecko odpowiada.

Może wówczas wejść do środka i zastąpić nauczyciela w prowadzeniu gry.

Pomyłki w nazywaniu dzieci są pretekstem do śmiechu.

Nauczyciel ma uzasadnienie tego, żeby w klasie pojawiły się wizytówki z imionami dzieci.

4. Kto, tak jak ja...? Zabawa przy muzyce.

Nauczyciel zapowiada kolejną wesołą zabawę, w czasie której dzieci będą skakać jak piłka, ale tylko wówczas, gdy będzie brzmiała muzyka.

Jak muzyka ucichnie, trzeba będzie wykonać polecenie nauczyciela.

Polecenia:

Poszukajcie kogoś, kto ma podobny kolor włosów.

Poszukajcie kogoś, kto jest tak samo wysoki.

Poszukajcie kogoś, kto ma podobne oczy.

Poszukajcie kogoś, kto jest tak jak ty dziewczynką lub chłopcem.

Dzieci podają sobie ręce i pytają o imię.

5. Globalne czytanie wyrazów

Nauczyciel odwołuje się do ilustracji w podręczniku i prosi o wskazanie chłopców (dziewczynek).

Pokazuje wyrazy do czytania globalnego: dziewczynka, chłopiec.

Pokazuje na zmianę wyrazy, a dzieci głośno powtarzają (czytają).

Kolejne wyrazy do czytania to: oko, nos, głowa, ucho.

Czytanie wyrazów odbywa się wraz z demonstracją (wskazaniem na konkretną część ciała).

6. Konkurs

- Nauczyciel wskazuje konkretny wyraz i głośno odczytuje napis.

Dzieci pokazują na właściwą część ciała, na dziewczynkę lub chłopca.

- Nauczyciel wskazuje konkretny wyraz, ale odczytuje ten wyraz zgłaszające się do odpowiedzi dziecko, dalej jak poprzednio.

- Chętne dziecko wskazuje na wyraz, czyta głośno, dalej jak poprzednio.
- Nauczyciel pokazuje konkretną część ciała lub osobę, dzieci znajdują w książce właściwy wyraz.

7. Wybierz wyraz i pokoloruj.

Każdy wybiera jeden wyraz, dziewczynki - wyraz „dziewczynka”, chłopcy - „chłopiec” i koloruje ten wyraz dowolną kredką w swojej książce.

Dzieci łączą wyrazy z odpowiednimi obrazkami w książce.

Tytuł:	Po raz pierwszy w szkole III
Opis skrócony:	W ciekawy sposób, w czasie różnych zabaw, poznamy się wzajemnie i poznamy naszą książkę do nauki języka polskiego oraz nowego przyjaciela - Misia Pysia. Nauczymy się wierszyka <i>Miś kolega</i> oraz zabawy ruchowej ze śpiewem <i>Mało nas</i> . Będziemy czytać wyrazy i metodą origami płaskie z koła zrobimy portret dziewczynki lub chłopca.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	imiona, przedstawianie się, opis postaci, kolory
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	

Uwagi metodyczne

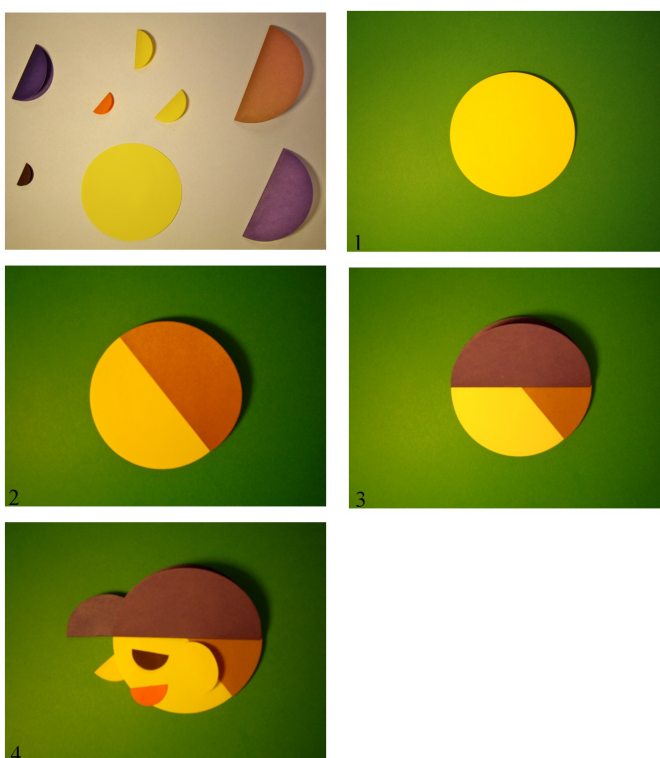
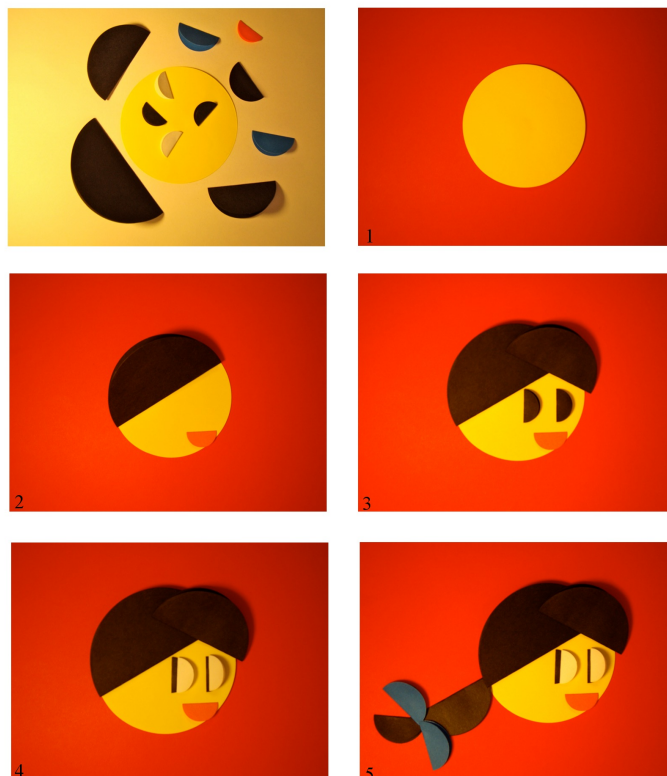
Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, piłka, powiększone obrazki z piktogramami, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, wycięte kółeczka papierowe dla każdego ucznia (wymiary i kolory w załączonym wzorcu), klej, kredki, rytmiczna muzyka.

Przebieg zajęć:

1. Zadanie plastyczne

Nauczyciel prezentuje dzieciom wzory obrazków przedstawiających portrety dziewczynki i chłopca, wykonane techniką origami płaskie z koła. (Autor modelu papierowej składanki Dorota Dziamska)

Dzieci dotykają wzorce, nazywają kolory, manipulują kółeczkami, sprawdzają jak są złożone. Wybierają sobie jeden wzór i dobierają odpowiednie kółeczka potrzebne do odtworzenia wzoru. Projektują swoją pracę, a następnie przyklejają klejem w przeznaczonym do tego miejscu w

podręczniku.

2. Oglądanie i podziwianie prac dzieci

Nauczyciel zaprasza dzieci na spacer i wspólnie z kolegą misiem Pysiem oglądają prace. Autorzy prac informują, powtarzając poznane słowa: To dziewczynka, lub To chłopiec. Wszyscy podziwiają pracę, biją brawo...

3. Przypomnienie misiego wierszyka

Nauczyciel prosi o pomoc w przypomnieniu misiowi jego wierszyka. Zaczyna recytować, dzieci powtarzają utrwalając sobie tekst w pamięci.

4. Praca domowa

Uczymy w domu swoje misie języka polskiego. Może twój miś zapamięta wierszyk misia Pysia? Celowo w podręczniku jest umieszczony tekst wierszyka. Rodzice mogą włączać się w utrwalanie poznanych na lekcji utworów.

5. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Nauczyciel nazywa emocje - minki w książce i prosi o zaznaczenie takiej, jaką my mamy teraz, po zakończeniu lekcji. Nazywając emocje nauczyciel wyraża je bardzo sugestywnie. Może pytać np.: Kto teraz czuje się tak? (wyraża złość)

Tytuł:	Kto należy do mojej rodziny
Opis skrócony:	Oglądając zdjęcia z rodzinnych albumów i słuchając wiersza pt. <i>Rodzina</i> , będziemy rozmawiać o rodzinie i nazywać jej członków. Zastosujemy technikę mapy myśli, aby „narysować” rodzinę. Do klasowej rodziny włączymy misia i wykleimy jego wizerunek wykorzystując znaną już technikę origami płaskie z koła.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	imiona, rodzina, prezentowanie postaci, kolory, emocje, nazwy czynności, pokrewieństwo
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	60

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Wizytówki z imionami dzieci, pluszowy miś, piłka, duży arkusz szarego papieru, małe kartki, zdjęcia rodzinne, albumy, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, wycięte kółeczka papierowe dla każdego ucznia (po 2 kółka żółte o średnicy 100 mm, 2 kółka żółte o średnicy 57 mm, 4 kółka żółte o średnicy 47 mm, 1 kółko pomarańczowe o średnicy 47 mm, 2 kółka białe o średnicy 20 mm, 2 kółka czarne o średnicy 20 mm), klej, kredki, rytmiczna muzyka.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie

Nauczyciel wita się z każdym uczniem wchodzącym do klasy. Podaje rękę i mówi: Dzień dobry (Aniu...).

Dzieci odpowiadają i kolejno, podchodzą do klasowego misia, witają się z nim słowami Dzień dobry misiu Pysiu.

2. Zabawa w kole ze śpiewem Mało nas

Dzieci przypominają sobie zabawę z poprzedniej lekcji i zapraszają się kolejno do kręgu.

Każdej osobie włączającej się do zabawy nauczyciel przypina wizytówkę z imieniem.

Miś także dostaje wizytówkę. Wszyscy oglądają wizytówki i odczytują swoje imiona.

3. Rodzina - mapa myśli

Co oznacza słowo „rodzina”? – Takie pytanie ma zachęcić dzieci do spontanicznych wypowiedzi.

Jak brzmi to słowo w języku kraju, w którym mieszkamy?

Nauczyciel zaprasza dzieci do uporządkowania tego, co powiedziały i tworzenia wspólnej plastycznej definicji.

W tym celu rozdaje dzieciom małe kartki i przykleja do podłogi duży arkusz papieru pakowego.

Na środku arkusza przykleja wyraz „rodzina”.

Przypomina dziecięce wypowiedzi (skojarzenia) i prosi każdego, kto uważa, że mama to rodzina, o narysowanie mamy na małej karteczce i przyklejenie wokół wyrazu „mama”.

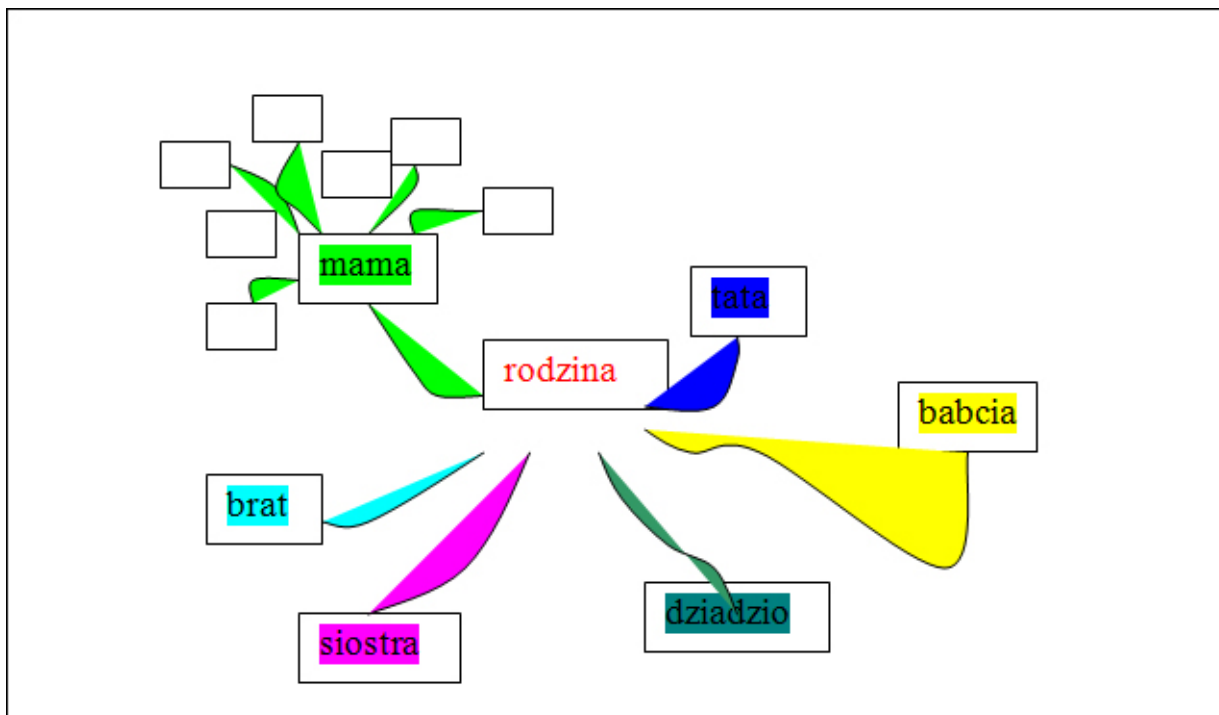
Taką samą procedurę stosuje przy wyrazach: „tata”, „babcia”, „dziadzio”, „siostra”, „brat”.

Nauczyciel łączy kolorowymi liniami kolejne elementy wspólnego plakatu.

Dzieci przyklejając symbolicznie narysowane osoby, mówią: *To moja mama. Mama ma na imię...*

Plakat zostaje przypięty do tablicy (ściany).

4. Globalne czytanie wyrazów

Dzieci stoją przy plakacie i odczytują (odgadują) wyrazy wskazane przez nauczyciela. Nauczyciel zadaje pytania typu: *Jak ma na imię twoja...* i wskazuje na wyraz „mama”. Pytane dziecko odpowiada. Taka zabawa trwa kilka minut. Każde dziecko powinno dostać przynajmniej jedno pytanie.

5. Nowe słowa

Nauczyciel zaprasza dzieci do kręgu i zachęca do wspólnej rozmowy sprowokowanej pytaniem: *Kto to jest „ciocia” i czy to też rodzina?* (Dzieci mogą posilkować się swoim pierwszym językiem!) Ustala z dziećmi zasady obowiązujące podczas rozmowy, na przykład to, że dziecko zabierające głos trzyma misia Pysia na kolanach. Inne słowa, które powinny zabrzmieć to: *wujek, kuzyn, kuzynka...* Dyskusja kończy się zabawą - zgadywanką. Nauczyciel zadaje zagadkę, np.: *siostra mamy to...* Dzieci, które znają odpowiedź, podnoszą rękę do góry. Nauczyciel rzuca piłkę do wybranej osoby. Jeśli odpowiedź była poprawna, są brawa i ... teraz uczeń może zadać zagadkę i wybrać kogoś, do kogo rzuci piłkę.

6. Zabawa ruchowa Wesoły wujek

Wszyscy tańczą w rytm skocznej muzyki i poruszają się swobodnie po całej sali. Kiedy nauczyciel wyłączy muzykę, uczestnicy zabawy „zastygają”.

Wybrana wcześniej osoba wesoły wujek, próbuje kogoś rozśmieszyć.

Jak mu się to uda, staje się tańczącym uczestnikiem zabawy, a rozśmieszony zostaje wesołym wujkiem.

7. Rozmowa na temat ilustracji z podręcznika

Uczniowie siedzą w ławkach i oglądają ilustrację.

Próbują nazwać osoby i czynności, jakie wykonują osoby przedstawione na ilustracji.

Wykorzystują poznane na lekcji słownictwo.

Nauczyciel pyta, jak ma na imię chłopiec?

Podpowiada, gdzie można dowiedzieć się, jak on ma na imię.

(Na wcześniejszej lekcji dzieci oglądały ilustrację, gdzie ten sam chłopiec miał przypiętą wizytówkę z imieniem. Kiedy dzieci odnajdą chłopca, nauczyciel pomaga im odczytać jego imię.)

Ustalają, jakie są relacje rodzinne między osobami przedstawionymi na ilustracji.

8. Słuchanie wiersza Z. Dmitrocy pt.: „Rodzina”

9. Oglądanie przyniesionych albumów ze zdjęciami rodzinnymi

Dzieci przeglądają przyniesione zdjęcia i wyszukują najśmieszniejsze.

Każdy może zaprezentować takie zdjęcie całej klasie i opowiedzieć historię z nim związaną.

Nauczyciel zaczyna swoje opowiadanie, używając formy zasłyszanej w wierszu: *To jest mój...; To jest moja...* a podczas opowieści dzieci czuwa nad poprawnym używaniem poznanych na lekcji słówek.

10. Ćwiczenia w globalnym czytaniu wyrazów

Uczniowie odczytują wyrazy zamieszczone w podręczniku.

Jeżeli ktoś nie pamięta, jak należy odczytać wyraz, nauczyciel wskazuje na plakat zrobiony wspólnie na początku lekcji.

Ilustracje wykonane przez dzieci będą podpowiadały znaczenie wyrazów.

11. Kto mieszka w moim domu?

Dzieci kolorują żółtą kredką te wyrazy, które nazywają osoby wspólnie mieszkające z dziećmi.

Można zaproponować, aby inną (niebieską) kredką zamalować wyrazy, które zawierają nazwy osób, które dzieci chciałyby codziennie widywać.

12. Zabawa ruchowa - co, kto robi w domu?

Dzieci swobodnie poruszają się po sali dydaktycznej.

Na hasło „mama” - naśladują czynności wykonywane w domu przez mamy, „tata”, przez tatusiów;

przy hasle „rodzice” - dziewczynki naśladują mamy, a chłopcy - tatusiów.

W zależności od stopnia znajomości języka polskiego można utrudniać polecenia, dodając określenia, np.: „młodszy brat”.

W trakcie zabawy można zrobić „stop klatkę” - zatrzymując wszystkie dzieci w bezruchu. Nauczyciel może podejść do wybranego dziecka i zapytać: *Co robisz?*

Jeśli odpowiedź padnie w języku używanym przez dziecko, nauczyciel nazywa tę czynność po polsku.

Tytuł:	Kto należy do mojej rodziny? II
Opis skrócony:	Oglądając zdjęcia z rodzinnych albumów i słuchając wiersza pt. <i>Rodzina</i> , będziemy rozmawiać o rodzinie i nazywać jej członków. Zastosujemy technikę mapy myśli, aby „narysować” rodzinę. Do klasowej rodziny włączymy misia i wykleimy jego wizerunek wykorzystując znaną już technikę origami płaskie z koła.
Autor(z):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	imiona, rodzina, prezentowanie postaci, kolory, emocje, nazwy czynności, pokrewieństwo
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Wizytówki z imionami dzieci, pluszowy miś, piłka, duży arkusz szarego papieru, małe kartki, zdjęcia rodzinne, albumy, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, wycięte kółeczka papierowe dla każdego ucznia (po 2 kółka żółte o średnicy 100 mm, 2 kółka żółte o średnicy 57 mm, 4 kółka żółte o średnicy 47 mm, 1 kółko pomarańczowe o średnicy 47 mm, 2 kółka białe o średnicy 20 mm, 2 kółka czarne o średnicy 20 mm), klej, kredki, rytmiczna muzyka.

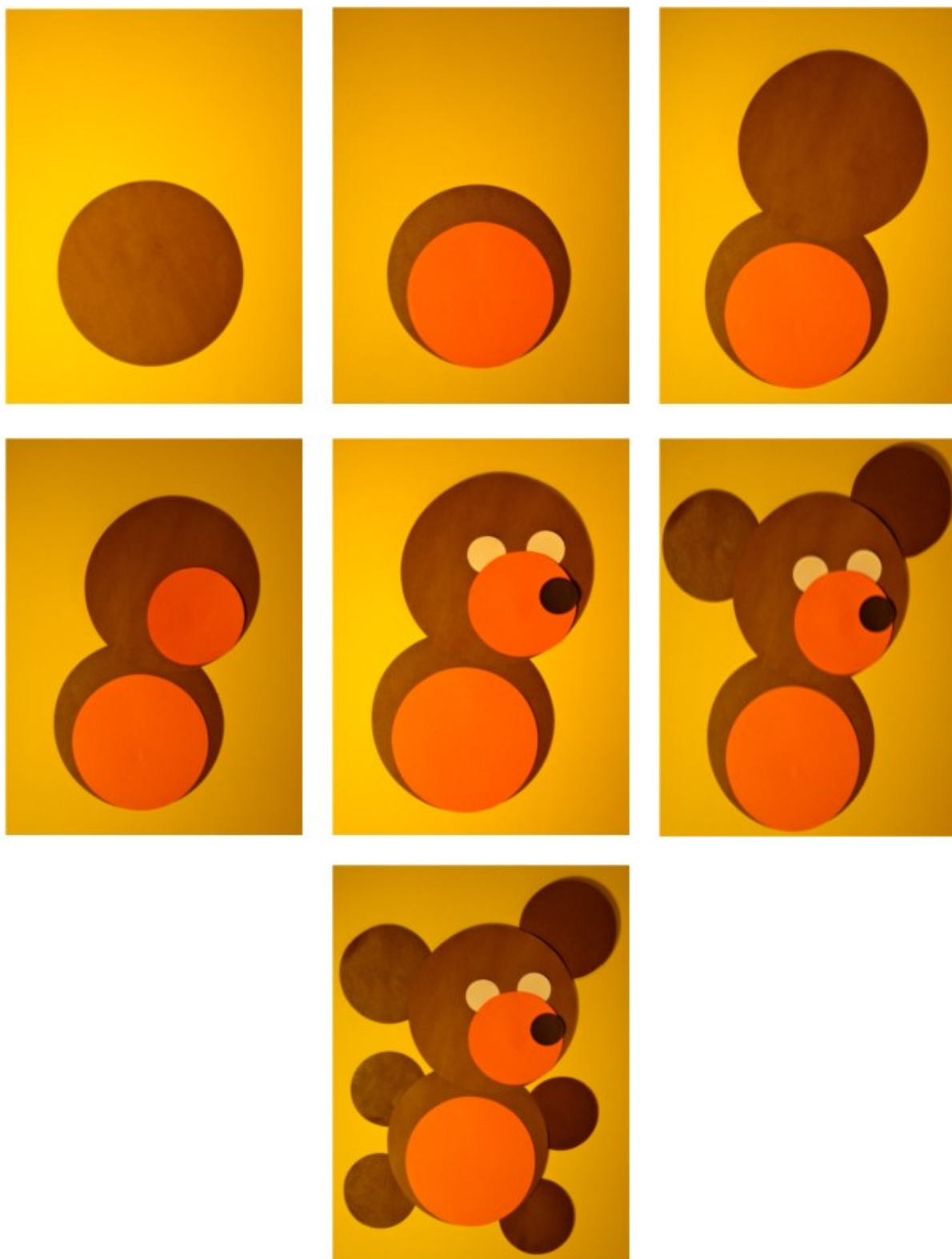
Przebieg zajęć:

1. Ponowne słuchanie wiersza.

Po ponownym wysłuchaniu wiersza nauczyciel pyta, dlaczego *dobrze mieć rodzinę*? Swobodne wypowiedzi dzieci, zakończone sugestią nauczyciela, aby przyjąć do swojej rodziny misia Pysia, bo *dobrze mieć rodzinę*.
Proponuje wklejenie do książki „zdjęcia” misia.

2. Ćwiczenie konstrukcyjne Miś -origami płaskie z koła.

Nauczyciel przygotowuje model misia według zamieszczonej instrukcji obrazkowej. Dzieci badają (dotykają) wyklejonego misia, dobierają odpowiednie kółeczka, nazywają kolory, używają słów: większe, mniejsze, wyżej, niżej...
Przyklejają przygotowany model w podręczniku

3. Oglądanie prac dzieci

Dzieci wraz z nauczycielem spacerują po sali i podziwiają „fotografie” misia wklejone do książki - albumu.

Strona - 12

Nauczyciel przypomina wierszyk poznany na poprzedniej lekcji i dzieci wraz z nauczycielem recytują wierszyk swoim misiom.

4. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za dobrą wspólną pracę i nazywa czynności, które dziś były wykonywane w czasie lekcji.

Na lekcji dzieci: słuchały, mówiły, rozmawiały, śpiewały, tańczyły, bawiły się, rysowały, oglądały, kleiły, układały...

Wymieniając czynności nauczyciel ilustruje je ruchem, dzieci mogą powtarzać nazwy czynności i ruchy nauczyciela

5. Praca domowa

Pytamy rodziców, kto jeszcze należy do naszej rodziny.

Uczymy się przedstawiać członków naszej rodziny.

Wyszukujemy w wierszyku znane wyrazy (babcia, brat, rodzina) i podkreślamy je kolorową kredką.

6. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Nauczyciel nazywa emocje - minki w książce i prosi o zaznaczenie takiej, jaką my mamy teraz, po zakończeniu lekcji.

Tytuł:	Tak wygląda mój dom?
Opis skrócony:	W trakcie wesołej zabawy przy muzyce będziemy stawiać rytmiczne kreseczki, wykonamy wspólną ulicę i umieścimy przy niej kolorowe domy. Przez dziurkę od klucza zajrzemy do pewnego pokoju i znajdziemy takie przedmioty, które podobnie się nazywają, ale zupełnie nie są do siebie podobne. Nauczymy się nazw mebli i rozwiążemy ciekawą zagadkę.
Autor(rzy):	Autor: Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	kolory, meble, pomieszczenia, emocje, liczebniki główne, przyimki
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	60

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, arkusze szarego papieru (jeden przecięty wzdłuż na połowę wystarczy dla 10 dzieci), papier biały A4 dla każdego ucznia, klej, kredki, klocki (mogą być lego), rytmiczna muzyka.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie

Nauczyciel wita dzieci i zaprasza do powitalnej zabawy przy muzyce.

Dzieci poruszają się w rytm wesołej muzyki i witają się ze sobą, dotykając się: rękami, głowami,

nogami, plecami, uszami i ponownie rękami.

2. Zabawy konstrukcyjne - budowanie domków z klocków.

Dzieci dostają zadanie polegające na tym, aby zbudować z klocków domek.

Mogą to robić indywidualnie lub w parach (nauczyciel zachęca do pracy w parze).

Wystawa domków.

Opisywanie wyglądu domków (duży, mały, wysoki, niski) i elementów domu (dach, okno, drzwi).

Nazywanie kolorów (biały, czerwony, żółty, niebieski).

3. Globalne czytanie wyrazów

Nauczyciel przypina do tablicy kartki z wyrazami: dom, dach, okno, drzwi, komin, dym. Nauka globalnego czytania wyrazów.

4. Skacząca teczka - zgadywanka

Nauczyciel przygotowuje kartki ze wszystkimi czytаныmi przez dzieci wyrazami (wykorzystuje kartki z poprzednich lekcji).

Wkłada je wszystkie do tekturowej teczki z gumką.

Dzieci siedzą w kręgu i, powtarzając za nauczycielem wyliczankę, podają sobie rytmicznie teczkę.

Idzie kominiarz po drabinie

Nagle „hop” i jest w kominie.

Dziecko, które będzie miało w rękach teczkę z wyrazami, losuje (albo wybiera sobie) wyraz i czyta głośno.

Jeśli zapomniało, co jest napisane, inni mu podpowiadają

Teczka wędruje dalej, a dzieci ponownie skandują wyliczankę.

5. Ćwiczenie konstrukcyjne „domek”

Nauczyciel rozdaje uczniom białe kartki A4 i demonstruje sposób składania papieru. Nazywa każdą wykonywaną czynność (zaginam, odwracam, przyciskam, prasuję, dotykam). Dzieci powtarzają wypowiedane przez nauczyciela słowa. Efektem ćwiczenia konstrukcyjnego jest forma domu.

Zagnij
kartkę.

Na
zakładce
zagnij rogi.

Odwrócona
kartka ma
kształt
domku.

6. Kolorowanie domu

Praca indywidualna, dzieci w dowolny sposób kolorują formę domu.

Nauczyciel wskazuje kolejność rysowanych elementów przez podniesienie do góry kartki z odpowiednim wyrazem: dach, drzwi, okno.

7. Ćwiczenie grafomotoryczne - naprzemienne kreślenie pionowych kresek”

Ćwiczenie systemu Edukacja przez ruch.

kinezyjologiczny system kształcenia i terapii Doroty Dziamskiej)

Dzieci zostają podzielone na grupy (4-6 osób).

Każda grupa staje przy swoim stoliku, który w czasie przerwy przygotował nauczyciel.

Dziecięce ręce „tańczą” na stołach, do których jest przyklejony papierową taśmą duży, szary papier (1/2 arkusza przeciętego wzdłuż) z zakładką (ok. 12 cm.) od dłuższej strony.

Ręce „tańczą” (rytmicznie uderzają) w miejscach wskazanych przez nauczyciela (na szerokim pasku, na wąskim pasku, na stole, na złączeniu szerokiego i wąskiego paska)

Do dalszego „tańca” potrzebne będą kredki i w tym celu nauczyciel poleca, aby każdy uczeń wziął zieloną kredkę pastelową (kawałek kredki) do prawej i do lewej ręki.

Dzieci ustawiają się wzdłuż stołu, od strony szerokiego paska.

W rytm skocznej melodii (może to być „Krakowiaczek”) kreślą kreseczki na złączeniu zgiętego papieru ruchem od góry do dołu.

Dobrze byłoby przed kreśleniem poćwiczyć naprzemienny ruch obu rąk nad papierem (nad złączeniem zgiętego papieru).

Jak już kredki będą sprawnie tańczyły po papierze, do tańca mogą włączyć się nogi.

Dzieci cwałują wokół stołu kreśląc jednocześnie naprzemiennie pionowe kreseczki, ale kreślą tylko wówczas, gdy są po właściwej stronie stołu.

8. Zabawa dydaktyczna - nasza ulica

Po delikatnym odklejeniu szarego papieru i oderwaniu taśmy papierowej dzieci – zaginają papier, zmniejszając zakładkę o połowę i widzą efekt pracy - drogę z obydwu stron porośniętą trawą.

Przy drodze „ustawiają” zrobione z papieru i pokolorowane wcześniej domy.

Komponują kolorową ulicę.

Dzieci ustalają między sobą, w jakich odległościach będą stały ich domy i co jeszcze mogłoby tam się znaleźć.

Nauczyciel subtelnie sugeruje drzewo, krzew, kwiaty, komin, dym...

Po zaprojektowaniu pracy dzieci przyklejają domy do arkusza z drogą, dorysowują zaplanowane elementy osiedla.

9. Zabawa dydaktyczna - najdłuższa ulica w mieście. Mówienie i wyrażanie emocji.

Uczniowie z pomocą nauczyciela przyklejają taśmą papierową do ściany ulice wykonane przez każdą grupę. Łączą je ze sobą, tworząc długą ulicę.

Nauczyciel i Pyś podziwiają efektowną ulicę.

Misio wyraża podziw wykorzystując głoski: „a” (dzieci naśladują misia), „e”, „o”...

Pyś wskazuje na konkretny domek i mówi: Jaki ładny domek...

Kto zrobił ten domek?

Ten domek zrobił Kamil.

To domek Kamila. Dzieci, czyj to domek?

Dzieci powtarzają zdania wypowiedziane przez misia.

Taką formułą dobrze byłoby powtórzyć przy każdym domku.

Na lekcji dzieci wspólnie wykonały kartę pracy.

Jest ona doskonałą pomocą do ćwiczeń w rozumieniu ze słuchu, mówieniu...

Można na tym etapie nauki wprowadzić nazwy liczebników głównych (liczymy domki jeden dwa... i nadajemy im numery), utrwaląc nazwy kolorów lub wprowadzić podstawowe przyimki.

Tytuł:	Tak wygląda mój dom? II
Opis skrócony:	W trakcie wesołej zabawy przy muzyce będziemy stawiać rytmiczne kreseczki, wykonamy wspólną ulicę i umieścimy przy niej kolorowe domy. Przez dziurkę od klucza zajrzemy do pewnego pokoju i znajdziemy takie przedmioty, które podobnie się nazywają, ale zupełnie nie są do siebie podobne. Nauczymy się nazw mebli i rozwiążemy ciekawą zagadkę.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	kolory, meble, pomieszczenia, emocje, liczebniki główne, przyimki
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	60

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, arkusze szarego papieru (jeden przecięty wzdłuż na połowę wystarczy dla 10 dzieci), papier biały A4 dla każdego ucznia, klej, kredki, klocki (mogą być lego), rytmiczna muzyka.

Przebieg zajęć:

1. Przez dziurkę od klucza - ćwiczenia wyobraźni

Nauczyciel wydiera w kartce „dziurkę od klucza” i zachęca dzieci do podglądania tego, co można przez nią zobaczyć.

Jakie widać sprzęty, pomieszczenia; może coś tam teraz się ciekawego dzieje.

Każde dziecko podchodzi z „dziurką” do swojego domku i mówi, co widzi.

Jeżeli dziecko używa języka pierwszego, nauczyciel „zamienia” jego słowa na polskie.

2. W pokoju - ćwiczenia w rozumieniu ze słuchu

Nauczyciel opisuje pokój przedstawiony na ilustracji w podręczniku.

Uczniowie słuchają i wskazują na miejsca i przedmioty, o których mówi nauczyciel.

3. Zgadywanka - ćwiczenia w rozumieniu ze słuchu

Nauczyciel zadaje dzieciom pytania z prośbą o wskazanie odpowiedzi (przedmiotu), np.: Gdzie jest okno?

Jeżeli jest dziecko, które chciałoby zastąpić nauczyciela w zadawaniu pytań - nauczyciel zamienia się z nim na miejsca.

4. Który obrazek lepiej pasuje do słowa?

Ćwiczenie wzorowane na Materiałach do ćwiczenia słuchu i wymowy dla dzieci oraz dla dorosłych, uczących się języka polskiego jako obcego *Posłuchaj, jak mówię* Liliany Madelskiej

Nauczyciel prosi, wskażcie, który obrazek pasuje do słowa *półka...*, *bułka*, *piórko*, *biurko*

Po tych ćwiczeniach, nauczyciel proponuje zabawę w nauczyciela. Kto będzie nauczycielem i zapyta tak jak ja?

Na zakończenie ćwiczenia nauczyciel poleca: pomalujcie obrazek, na którym jest: *biurko...*, *piórko*, *półka*, *bułka*.

5. Czytanie globalne wyrazów - ćwiczenie sprawdzające

Przeczytajcie wyrazy i połączcie je z obrazkami.

6. Zagadka

Nauczyciel czyta zagadkę - wierszyk pt. *Krzeseł*, Zbigniew Dmitroca; *Wierszykowy zawrót głowy*, Wyd. Polonijne Centrum Nauczycielskie w Lublinie, Lublin 2010

Uczniowie rysują w wolnym miejscu rozwiązanie zagadki - krzesło.

7. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za pracę, którą wykonały dziś w polskiej szkole.

Przypomina (może zapytać), co robiły dziś wasze ręce? (tańczyły, dotykały, witały się, rysowały, przyklejały, kolorowały, stawiały kreseczki...), ...nogi? (tańczyły, chodziły, witały się ...), uszy? (słuchały, witały się), ...buzie? (mówiły, powtarzały...)

Jeżeli jest taka możliwość, wspólnie wypracowana karta pracy może zostać w klasie na ścianie.

Przyda się za tydzień. Jeżeli nie ma takiej możliwości, na zakończenie lekcji nauczyciel odcina każdemu uczniowi jego domek i fragment ulicy i dziecko zabiera swoją pracę do domu (może dokleić w domu numer domu?).

8. Praca domowa

Zapytam rodziców o to, jak nazywa się ulica, przy której stoi nasz dom.

Dowiem się, jak nazywają się po polsku meble, które stoją w moim pokoju. Zastanowię się, skąd się wzięło piórko na dywanie...

9. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Nauczyciel nazywa emocje - minki w książce i prosi o zaznaczenie takiej, jaką my mamy teraz, po zakończeniu lekcji.

Tytuł:	Zwierzęta, które kochamy
Opis skrócony:	Będziemy śledzić losy małego kota, który zgubił drogę do domu i doświadcza wielu zadziwiających przygód. Dzięki ćwiczeniom dramowym, opowiadaniu z wykorzystaniem historyjek rysunkowych nauczymy się porządkowania kolejności zdarzeń, rozmawiania o tym, co lubimy i czego nie lubimy jeść. Zastosujemy też ciekawą mnemotechnikę, aby nauczyć się wesołej piosenki.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	domy, zwierzęta, emocje, imię, nazwisko, adres domu, kotek, kolorowanka, przygoda, posłuszeństwo, piosenka, lubię jeść, nie lubię jeść
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	50
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	60

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, sylwety zwierząt do opowiadania, małe obrazki ze zwierzętami, kredki, rytmiczna muzyka do zabaw, nagranie piosenki Kotek Kłopotek

Przebieg zajęć:

1. Powitanie

Nauczyciel wita dzieci i zaprasza do powitalnej zabawy.

Dzieci stoją w kręgu i słuchają powitań nauczyciela.

Kto uważa, że powitanie jest skierowane do niego, macha ręką do nauczyciela i do innych dzieci.

Witam te dzieci, które lubią zwierzęta...

..., które mają psa...

..., mają kota...

..., mają w domu inne zwierzęta...

2. Zadanie dla detektywa - sprawdzenie pracy domowej

Tajemnicze piórko na dywanie - skąd się wzięło?

Dokąd pofrunął kanarek?

Dlaczego opuścił swój domek?

Co tam mogło się zdarzyć?

Jakie zwierzątka mieszkają w waszych domach?

Nauczyciel parafrazuje wypowiedzi dzieci w języku polskim. (Bo inaczej nic nie zrozumie miś Pyś!)

3. Gdzie jest mój domek? - zabawa ruchowa przy muzyce.

Dzieci losują obrazki ze zwierzętami i w rytm skocznej muzyki poruszają się po sali i wymieniają się obrazkami.

Strona - 19

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

MINISTERSTWO
EDUKACJI
NARODOWEJ

ORPEG
OŚRODEK ROZWOJU
POLSKIEJ EDUKACJI ZA GRANICĄ

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Kiedy muzyka milknie, szukają „swojej rodziny.”

„Zwierzęce rodziny” przedstawiają się w języku używanym przez zwierzęta.

Grupy: kotki, pieski, kanarki (ptaszki).

Zabawę można kilka razy powtórzyć, ale jej efektem ma być podział klasy na 3 grupy.

4. Jakie to zwierzę - kalambury

Dzieci siedzą grupami w kręgu.

Każda grupa wybiera jedno dziecko, które będzie zadawało zagadki naśladując wskazane przez nauczyciela zwierzę.

Pozostali w grupie będą odgadywali.

Za każdą dobrą odpowiedź grupa dostanie 1 punkt (najlepiej konkretny, np. kasztan, klocek, papierowe kółeczko).

Grupy zgadują kolejno.

Nauczyciel pokazuje obrazki zwierząt dosyć szybko.

Należy przygotować obrazki zwierząt: kot, pies, sowa, żaba, koń, krowa, mucha, zając, kura, kogut, baran...

5. Opowiadanie o kotku, którego spotkała niezwykła przygoda.

Nauczyciel zachęca do wysłuchania pewnej historii, która przydarzyła się małemu kotkowi.

Dzieci siadają wygodnie i słuchając obserwują ilustracje pokazywane przez nauczyciela.

Nauczyciel dzieli opowiadanie na części.

Część I - Potrzebne będą ilustracje: kotek, mucha, listki

Gdzie jest mój dom?

(tekst: Małgorzata Małyska na podstawie opowiadania pt.: *Uparty kotek*, Bruno Ferrero [w]: Nowe historie, Warszawa 1996)

Pewien mały, miłutki, ale bardzo uparty kotek, który mieszkał wraz z dziewczynką i jej rodziną w domku pod lasem, wybrał się na spacer.

Kiedy sam wychodził, miał się nie oddalać od domu. Tym razem zupełnie o tym zapomniał. Ale to wszystko przez brzęczącą muchę, za którą pobiegł daleko a potem jeszcze biegał za listkami, które wiatr strącał z drzew, a potem... Potem, kiedy rozejrzał się dookoła siebie, nie zobaczył domku, w którym mieszkał, ani płotu. Wszystko dookoła niego było obce i nieznanne mu. A tu nagle zrobiło się ciemno i tak jakoś strasznie... Słyszał było tylko szum wiatru i sowę wołającą głośno: *uchu, uchu!*...

Co czuł kotek? - ćwiczenie dramowe.

Nauczyciel za pomocą magicznego „hokus, pokus” zamienia dzieci w kotki.

Dzieci odgrywają scenkę, którą usłyszały w opowiadaniu, a którą opisuje raz jeszcze nauczyciel.

- Kotki podskakują radośnie, gonią brzęczącą muchę, łapią fruujące listki...

- Robi się ciemno, kotek nie wie, gdzie jest jego dom, boi się...

Nauczyciel „odczarowuje” dzieci.

Co się teraz stanie?

Swobodne wypowiedzi dzieci.

Część II - Potrzebne będą ilustracje: kotek, królik kapusta

Kotek cichutko zamruczał tak smutnym głosem, że aż zatrzymał się przebiegający obok niego królik. Królik zapytał kotka, dlaczego tak żałośnie mruczy, a ten mu odpowiedział, że zgubił swój dom.

-*To dziwne* - pomyślał królik i zapytał kotka: - *A kim ty jesteś?*

-*Nie wiem* - odpowiedział królikowi przerażony kotek.

Miły królik próbował pomóc, zastanowił się chwilę i zapytał:

- *A czy ty umiesz skakać?*

- *Oczywiście, skaczę bardzo dobrze i lubię to robić najbardziej na świecie* - odpowiedział radośnie kotek.

- *Skoro tak* - zamyślił się królik - *to ty chyba też jesteś królikiem, chodź ze mną, zaprowadzę cię do domu.*

I powędrowali razem do norki, w której mieszkała królicza rodzina.

Królicza mama ucieszyła się na wieść, że dołączył do rodziny kolejny mały królik i natychmiast podała kolację.

Kotek nie wiedział, dlaczego kazano mu jeść liść kapusty.

- *Nie lubię takiej kolacji...* - smutnym głosem oznajmił kotek, - *Jestem jeszcze zbyt mały, żeby jeść takie rzeczy...* - *Nieprawda, jesteś dostatecznie duży!* - powiedział mały króliczek i ze smakiem schrupał liść kapusty; - *Popatrz na mnie, ja jestem takiej samej wielkości jak ty i uwielbiam liście kapusty!*

- *Nie lubisz kapusty?* - zdziwiły wszystkie króliki, - *oj, to ty chyba jednak nie jesteś królikiem...*

Odgrywanie scenek

Kogo spotkał kotek?

O co zapytał kotka królik?

Co będzie dalej?

Swobodne wypowiedzi dzieci.

Część III - Potrzebne będą ilustracje: kotek, królik, wiewiórka, szyszka, grzybek

- *A czy ty się lubisz wspinać po drzewach?* - zapytała kotka królicza mama.

- *Oczywiście!* - powiedział z radością kotek.

To wiem już kim jesteś i zaprowadzę cię do twojego domu - powiedziała królicza mama. - *Masz małe uszy, długi ogon, po drzewach lubisz skakać, to oczywiście, że jesteś wiewiórką!*

Zapukali mocno w pień drzewa.

- *Kto tam?* - zapytała wiewiórka zajęta przygotowaniem zapasów na zimę.

- *To ja, królicza mama, przyprowadziłam małą wiewióreczkę, która zagubiła się w lesie.*

- *Dziękuję ci, a ta mała niech szybciotko wejdzie na górę, bo właśnie podaję smaczne szyszki na kolację!* - powiedziała wiewiórka.

Oczywiście kolacja u wiewiórki także nie smakowała kotkowi, mówił, że nigdy nie jadł szyszek.

- *Może zjesz suszone grzybki?* -zapytała wiewiórka.
- *Nie lubię suszonych grzybków, jestem głodny!* - krzyknął trochę niegrzecznie mały kotek.
- *No to, co chcesz dostać na kolację?* - zapytała wiewiórka i pogłaskała kotka z czułością.
- *Ja chcę myszkę!* - cichutko powiedział mały kotek.

Co jedzą na kolację króliki, wiewiórki i kotki? Zabawa z piłką.

Nauczyciel rzuca piłkę do wybranego dziecka i mówi nazwę zwierzęcia; dziecko łapie piłkę i odpowiada nazwą przysmaku.

Można zamienić kolejność: rzucając, wypowiadać nazwę przysmaku, a łapiąc nazwę zwierzęcia.

Co lubią jeść dzieci?

Dzieci podają sobie misia Pysia i mówią mu: Ja lubię jeść... Nie lubię... Nauczyciel zastępuje słowa wypowiedziane w języku pierwszym dziecka odpowiednikami polskimi.

Zabawa ruchowa - Wiewiórki do dziupli

Dzieci dobierają się w trzyosobowe zespoły.

Dwójka trzyma się za ręce, tworząc dziuplę a trzecie dziecko wchodzi do środka - jest wiewiórką. Jedno dziecko jest wiewiórką bez dziupli.

Na sygnał nauczyciela: *wiewiórki z dziupli!*, wszystkie wiewiórki opuszczają dziuple i spacerują po sali.

Na sygnał: *wiewiórki do dziupli!*, jak najszybciej wskakują do wolnej dziupli.

Jedna wiewiórka znów nie będzie miała swojej dziupli.

Jaki będzie dalszy ciąg historii kotka?

Swobodne wypowiedzi dzieci.

Część IV - Potrzebne będą ilustracje: kotek, wiewiórka, jeź

- *Proszę o myszkę, jestem bardzo głodny!* - powtórzył kotek i oblizał się ze smakiem.
- *Myszkę!?* - zdziwiła się wiewiórka, - *jak to ... myszkę?!*
- *Skoro lubisz myszki, to może jesteś jeżem, a nie wiewiórką?!; Chodź ze mną, zaprowadzę cię do twojej jeżowej rodziny.*

Wiewiórka zapukała do norki zasypanej suchymi liśćmi. Powiedziała jeżowej mamusi, że przyprowadziła małego jeżyka, który zgubił się w lesie i jest bardzo głodny. Kotek od razu dostał myszkę na kolację.

- *A po kolacji, proszę iść spać* - stanowczo oznajmiła mam jeżowa - *jest już późno!*

Kotek posłusznie poszedł spać, ale gdy tylko chciał przytulić się do któregoś śpiącego małego jeża, odskakiwał piszcząc: - *aj, kłuje!*

Mama jeżowa wyprowadziła kotka z norki i zapytała.

- *Jeżeli nie jesteś króliczkiem, ani wiewiórką, a już na pewno nie jeżem, to kim ty właściwie jesteś i gdzie jest twój dom?*

- *Nie wiem* - zamruczał kotek bardzo smutnym głosem.

Mama jeżowa pokiwała głową i wróciła do norki. Kotek został zupełnie sam. Trochę płakał, trochę

mruczał, wołał mamusię, wreszcie zmęczony usnął, wtulając się w szeleszczące liście.

Rozmowa (dyskusja)

- Na czym polegał problem kotka?
- Jak można pomóc kotkowi?

Jak skończy się ta historia?

Swobodne wypowiedzi dzieci.

Część V - Potrzebne będą ilustracje: kotek, kruk

A rano, kiedy na niebie pojawiło się wesołe słońeczko, śpiącego kotka zauważył kruk, który od dawna mieszkał na pobliskim drzewie.

- *Co tu robisz mały i dlaczego nie spałeś w swoim domu?* – zapytał ptak i zakrakał kotkowi nad uchem. Przebudzony kotek przypomniał sobie o swoim kłopotcie i wyznał:

- *Bo ja nie wiem kim jestem i nie wiem gdzie jest mój dom!*

- *Ale ja wiem, kim jesteś. Jesteś małym kotkiem, który mieszka w domku tuż za lasem, wiele razy widziałem cię jak biegasz radośnie po podwórku i straszysz ptaki!*

- *Kra, kra, biegnij za mną, a sam się przekonasz gdzie jest twój dom* – usłyszał kotek od kruka i zaraz ruszył w stronę, w którą pofrunął ptak.

Za chwilę ujrzał znajomy płot i dach domu, a potem już widział całe swoje podwórko i coraz to szybciej biegł, powtarzając sobie po cichu: - *Jestem małym kotkiem a to jest mój domek!*

6. Czego nauczył się kotek?

Dzieci rozmawiają o tym, czego ta przygoda nauczyła kotka.

Nauczyciel pyta, czy dzieci pamiętają swoje imię i nazwisko, i czy potrafią powiedzieć, gdzie mieszkają (praca domowa z poprzedniej lekcji).

Miś sprawdza, zadając każdemu pytanie: Jak się nazywasz? Gdzie mieszkasz?

Dzieci odpowiadają: *Nazywam się... Mieszkam w... , przy ulicy... .*

7. Zabawy rytmiczne przy piosence pt. Kotek Kłopotek.

Muzyka i słowa: *Stanisław Wojciechowski, Bogusław Polak.*

Wysłuchanie piosenki śpiewanej przez dzieci z zespołu HULALA HOP

<http://www.youtube.com/watch?v=WC2yvHbmav8&feature=related>

Nauka na pamięć refrenu piosenki:

*Kotek Kłopotek
Pierwszy do psotek
Figluje, rozrabia
Ucieka na płotek*

Tytuł:	Zwierzęta, które kochamy II
Opis skrócony:	Będziemy śledzić losy małego kota, który zgubił drogę do domu i doświadcza wielu zadziwiających przygód. Dzięki ćwiczeniom dramowym, opowiadaniu z wykorzystaniem historyjek rysunkowych nauczymy się porządkowania kolejności zdarzeń, rozmawiania o tym, co lubimy i czego nie lubimy jeść. Zastosujemy też ciekawą mnemotechnikę, aby nauczyć się wesołej piosenki.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	domy, zwierzęta, emocje, imię, nazwisko, adres domu, kotek, kolorowanka, przygoda, posłuszeństwo, piosenka, lubię jeść, nie lubię jeść
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	15
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, sylwety zwierząt do opowiadania, małe obrazki ze zwierzętami, kredki, rytmiczna muzyka do zabaw, nagranie piosenki *Kotek Kłopotek*

Przebieg zajęć:

1. Globalne czytanie wyrazów

Nauczyciel przypina do tablicy kartki z wyrazami: kot, pies, królik, wiewiórka, jeź.
Nauka globalnego czytania wyrazów.

2. Skacząca teczka - zgadywanka

Nauczyciel przygotowuje kartki ze wszystkimi czytаныmi przez dzieci wyrazami (wykorzystuje kartki z poprzednich lekcji).

Wkłada je wszystkie do tekturowej teczki z gumką.

Dzieci siedzą w kręgu i podają sobie teczkę w rytmie poznanej piosenki.

Gdy nauczyciel wyłączy muzykę, dziecko, które będzie miało w rękach teczkę z wyrazami losuje wyraz i czyta głośno.

Jeśli zapomniało, co jest napisane, inni mu podpowiadają.

Nauczyciel ponownie włącza muzykę i teczka wędruje dalej.

3. Opowiadamy historyjkę o kotku - praca z podręcznikiem

Praca indywidualna.

Oglądanie historyjki obrazkowej i zaznaczanie kolejności zdarzeń (obrazków).

W prawym dolnym rogu każdej ilustracji jest miejsce na stosowną notatkę (np.: pierwszy obrazek - 1 kropka; drugi - dwie itd.)

Opowiadanie historii kotka z wykorzystaniem historyjki obrazkowej.

4. Czyj to domek? - ćwiczenie sprawdzające

Dzieci łączą wyraz z ilustracją - symbolicznym domkiem.
Praca indywidualna.

Tytuł:	Zwierzęta, które kochamy III
Opis skrócony:	Będziemy śledzić losy małego kota, który zgubił drogę do domu i doświadcza wielu zadziwiających przygód. Dzięki ćwiczeniom dramowym, opowiadaniu z wykorzystaniem historyjek rysunkowych nauczymy się porządkowania kolejności zdarzeń, rozmawiania o tym, co lubimy i czego nie lubimy jeść. Zastosujemy też ciekawą mnemotechnikę, aby nauczyć się wesołej piosenki.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	domy, zwierzęta, emocje, imię, nazwisko, adres domu, kotek, kolorowanka, przygoda, posłuszeństwo, piosenka, lubię jeść, nie lubię jeść
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	15
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, sylwety zwierząt do opowiadania, małe obrazki ze zwierzętami, kredki, rytmiczna muzyka do zabaw, nagranie piosenki Kotek Kłopotek

Przebieg zajęć:

1. Jak wygląda kotek Kłopotek? - kolorowanie obrazka

Dzieci słuchają piosenkę poznały na lekcji i kolorują obrazek.

Nauczyciel wcześniej omawia wygląd kotka, o którym jest mowa w piosence (czarne łapki, szare wąsy, biały ogonek).

2. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólne uczenie się.

Przypomina, że dziś dzieci rozmawiały o swoich ulubionych zwierzątkach, słuchały opowiadania o kotku, który nie wiedział, kim jest i gdzie jest jego domek; śpiewały piosenkę o kotku Kłopotku i bawiły się przy tej piosence, opowiadały historyjkę kotka, czytały wyrazy i kolorowały obrazek. Przypomina o tym, że trzeba pamiętać swoje imię, nazwisko i adres domu.

3. Praca domowa

Nauczę swojego misia piosenki o kotku Kłopotku. Poproszę rodziców o zaśpiewanie mi piosenki Włazł kotek na płotek (tekst w podręczniku)

4. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Nauczyciel prosi o wskazanie minki, którą miał kotek, kiedy zobaczył swój domek i o zaznaczenie takiej minki, którą dziecko ma teraz.

Tytuł:	Zabawki w życiu dziecka
Opis skrócony:	Czy wiesz: Co robią piłka i skakanka? Gdzie jest lalka? Co robią zabawki, gdy dzieci nie patrzą na nie? Wspólnie będziemy rozstrzygać te problemy, czytając wiersz specjalnie dla nas napisany przez znanego poetę, szukając ukrytych wyrazów oraz poznając polskie piosenki i zabawy dla dzieci.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	zabawki, nazwy czynności wykonywanych w czasie zabawy, wyliczanka, liczba pojedyncza i liczba mnoga rzeczownika i czasownika
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	45

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, zabawki przyniesione przez dzieci (koniecznie: piłka, skakanka, pajacyki, samolot, koparka, autka, klocki, lalki, misie), powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, klej, kredki, rytmiczna muzyka, książka Cz. Janczarskiego *Miś Uszatek*, czerwony parasol.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa *Klasną w ręce*

Zabawa dokładnie opisana w książce: Lipińscy B. J. *Są takie chwile*, Wydawnictwo Polonijne Centrum Nauczycielskie, Lublin 2004, str.11

Klasną w ręce i nic więcej.

*Wznoszę nogę nad podłogę,
Drugą nogę nad podłogę,
Krótki wydech i znów wdech,
Witam ciebie: cześć, cześć, cześć!*

Nauczyciel wita dzieci i zaprasza do powitalnej zabawy.

Dzieci stoją w kręgu twarzą do środka i wykonują czynności naśladując nauczyciela i powtarzając rymowanąkę:

- kla-snę w rę-ce - klaszczemy w dłonie;
- i nic wię-cej - uderzamy o uda;
- wzno-szę no-gę
- nad po-dło-gę - energicznie podnosimy kolano prawe na lewą stronę ciała i energicznie prostujemy nogę lekko do tyłu, (powtarzamy czterokrotnie);
- dru-gą no-gę nad po-dło-gę - schemat z poprzedniego taktu analogicznie powtarzamy lewą nogą;
- kró-tki wy-dech i znów wdech - rękami zataczamy przed sobą koło;
- wi-tam cie-bie - podajemy sobie nawzajem ręce;
- cześć, cześć, cześć - potrząsamy ręką partnera z lewej i prawej strony.

2. Prezentacja przyniesionych zabawek - nazywanie zabawek.

Dzieci, siedząc w kręgu, kolejno prezentują przyniesione przez siebie zabawki.

Każda zabawka „krąży” po kręgu; dzieci powtarzają głośno ich nazwy.

Zabawki zajmują miejsce w środku kręgu.

Na końcu nauczyciel wyjmując z kosza swoje ulubione zabawki i także je przedstawia dzieciom (nauczyciel uzupełnia zbiór zabawek o te, które wystąpią w wierszu, a nie zostały przyniesione przez dzieci).

3. Zabawa dydaktyczna - Gdzie jest lalka?

Nauczyciel spaceruje po okręgu, za plecami dzieci.

Kogo dotknie ręką, ten wybiera sobie kogoś i prosi go o podanie konkretnej zabawki (np. *Proszę o lalkę*).

Jeśli wyznaczone dziecko wykona zadanie, zastępuje nauczyciela i zabawa toczy się dalej (do momentu, aż wszystkie dzieci będą miały w ręku jakąś zabawkę).

Na koniec dzieci chórem powtarzają nazwy zabawek.

4. Co to jest?

Nauczyciel „zamienia” dzieci w zabawki (takie, jakie mają w ręku). Wskazuje na kogoś i pyta: Co to jest? dotykając wybrane dziecko.

Dzieci odpowiadają używając nazw zabawek (*To jest lalka; To jest skakanka...*

5. Zabawa ruchowa - zabawki do kosza.

Wszyscy siedzą w kręgu.

Nauczyciel siedzi wewnątrz kręgu na krześle (trzymając w ręku misia Pysia) i wymienia nazwy zabawek.

Dziecko, które usłyszy nazwę zabawki, w którą zostało „przemienione” szybko zmienia miejsce.

Na hasło: "zabawki do kosza" wszyscy mają zmienić miejsca, ale i nauczyciel szybko szuka miejsca w kręgu dla siebie.

Ten z uczestników, który nie zdążył usiąść w kręgu, zajmuje miejsce na wolnym krześle w środku i wydaje polecenia (tak jak to dotychczas robił nauczyciel).

6. Słuchanie wiersza pt.: Zabawki Z. Dmitrocy

Zabawki

W przytulnym pokoju

Agatki i Janka

Leżą w koszu lalki,

Piłka i skakanka.

Kolorowe klocki,

Misie, pajacyki,

Koparka, samolot

I samochodziki.

Gdy dzieci nie widzą,
Lalki pięknie tańczą,
Misie tupią, klaszczą,
Autka głośno warczą.

Piłka i skakanka
Z pajacami skaczą,
Ale dzieci tego
Nigdy nie zobaczą...

7. Co się dzieje w pokoiku Agatki i Janka? - ilustracja ruchowa wiersza

Nauczyciel ponownie czyta wiersz, dzieci wykonują działania, o których mowa w tekście. Najpierw wrzucają do kosza zabawki w kolejności narzuconej przez tekst, potem wyjmują zabawki i wykonują czynności przypisane w tekście tym zabawkom (lalki tańczą, misie tupią...).

Tytuł:	Zabawki w życiu dziecka II
Opis skrócony:	Czy wiesz: Co robią piłka i skakanka? Gdzie jest lalka? Co robią zabawki, gdy dzieci nie patrzą na nie? Wspólnie będziemy rozstrzygać te problemy, czytając wiersz specjalnie dla nas napisany przez znanego poetę, szukając ukrytych wyrazów oraz poznając polskie pląsy i zabawy dla dzieci.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	zabawki, nazwy czynności wykonywanych w czasie zabawy, wyliczanka, liczba pojedyncza i liczba mnoga rzeczownika i czasownika
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	45

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, zabawki przyniesione przez dzieci (koniecznie: piłka, skakanka, pajacyki, samolot, koparka, autka, klocki, lalki, misie), powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, klej, kredki, rytmiczna muzyka, książka Cz. Janczarskiego *Miś Uszatek*, czerwony parasol.

Przebieg zajęć:

1. Globalne czytanie wyrazów

Tworzenie zbiorów zabawek i dołączanie do nich kartki z wyrazem.

Piłka, samolot i koparka leżą pojedynczo, pozostałe zbiory zabawek liczą więcej niż jeden element. Nauczyciel wskazuje na dowolny zbiór, dzieci czytają wyraz. Dziecko wskazuje..., nauczyciel (lub inne dziecko) czyta...

2. Zabawa ruchowa - Gdy nie widzą dzieci...

Kiedy nauczyciel poda hasło: „dzieci nie widzą” (gest zasłaniania oczu rękami), dzieci biorą do ręki zabawki i poruszają się z nimi po całej sali.

W tym czasie nauczyciel zmienia położenie kartek z wyrazami - nazwami zabawek.

Na hasło: „uwaga, dzieci!”, „zabawki” wracają na swoje miejsca.

Dzieci muszą odszukać stosowny napis i tam położyć zabawkę.

Dzieci wymieniają się zabawkami i kilkakrotnie powtarzają zabawę.

3. Co robią zabawki - nazywanie czynności. Praca z podręcznikiem

Dzieci patrzą na ilustrację w podręczniku a nauczyciel kolejny raz czyta wiersz.

Po przeczytaniu zadaje pytania, np.: Co robią lalki, jak nie widza tego dzieci?

Dzieci w odpowiedzi wykonują tę czynność.

Nauczyciel ją nazywa - „tańczą”; dzieci powtarzają najpierw chórem potem pojedynczo...

Nauczyciel kolejny raz czyta wiersz, ale zatrzymuje się na nazwach czynności - dzieci „podpowiadają”

4. Zabawy rytmiczne przy piosence pt. *Piłka Oli*.

Muzyka: B. Kolago, słowa: Dorota Gellner

Wysłuchanie piosenki śpiewanej przez dzieci <http://www.youtube.com/watch?v=vpvtx5LVDDA>

Zapis nutowy piosenki dostępny w: Lipińscy J. B. *W kąciku zabaw*, Wydawnictwo Polonijne Centrum Nauczycielskie, Lublin 2002, str. 67

Nauka refrenu piosenki:

Ola, Ola, Ola-la

Ola, Ola piłkę ma!

Ola, Ola, Ola-la

klaszcze w ręce raz i dwa.

5. Skacząca teczka - zgadywanka

Nauczyciel przygotowuje kartki ze wszystkimi czytanyymi przez dzieci wyrazami (wykorzystuje kartki z poprzednich lekcji).

Wkłada je wszystkie do tekturowej teczki z gumką.

Dzieci siedzą w kręgu i podają sobie teczkę w rytmie poznanej piosenki.

Gdy nauczyciel wyłączy muzykę, dziecko, które będzie miało w rękach teczkę z wyrazami losuje wyraz i czyta głośno.

Jeśli zapomniało, co jest napisane, inni mu podpowiadają.

Nauczyciel ponownie włącza muzykę i teczka wędruje dalej.

6. Przyklej właściwy obrazek - ćwiczenie sprawdzające

Dzieci wycinają obrazki i dopasowują je do wyrazów.

Po akceptacji nauczyciela przyklejają obrazki. Praca indywidualna.

7. Powtórzenie wierszyka poznanego na lekcji

8. Powtórzenie zabawy z piłką. Śpiewanie refrenu piosenki

9. Kącik ciekawej książki - Czesław Janczarski *Miś Uszatek*

Miś Pyś zaprasza dzieci do kącika ciekawej książki.

Przedstawia bohatera książki - Misia Uszatka.

Nauczyciel rozkłada czerwony parasol (to wywołuje zdziwienie, zaciekawienie dzieci...) i czyta pierwszy rozdział pt. *W sklepie z zabawkami*.

Dzieci zastanawiają się nad dalszymi losami Misia.

Oglądają książkę wraz z nauczycielem i zgadują, co będzie dalej.

Nauczyciel obiecuje, że na kolejnych lekcjach będzie dzieciom czytał przygody Misia Uszatka, Zosi i Jacka i ... może jeszcze kogoś innego.

10. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólne uczenie się.

Wymienia czynności, jakie wykonywały dziś zabawki, a one: skakały, tańczyły, tupały, klaskały, warczały...

N. pyta, co na lekcji robiły dziś dzieci? Dzieci odpowiadają.

Miś Pyś dziękuje dzieciom za wspólną zabawę i za to, że przyniosły do szkoły swoje zabawki.

Powierza dzieciom tajemnicę, którą zdradziły mu zabawki.

Mówi szeptem, że zabawki lubią porządek!. Pyś prosi, żeby dzieci w domu zrobiły porządek w swoich kącikach z zabawkami.

11. Praca domowa

Nauczę swojego misia wierszyka o zabawkach.

Dowiem się, jak nazywa się po polsku ta zabawka z podręcznika, której nie było w pokoju Agatki i Janka.

12. Zabawa klasną w ręce

Z zakończeniem:

-... *Żegnam ciebie cześć, cześć, cześć...*

13. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Dzieci zaznaczają emocje, z jakimi wychodzą z lekcji.

Tytuł:	Dary jesieni
Opis skrócony:	Poznamy kosz pełen jesiennych darów. Zabawimy się w jesienną, ale nie smutną, zabawę, będziemy wspólnie śpiewać i tańczyć.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyńska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	nazwy owoców, nazwy warzyw, zwroty grzecznościowe, liczebniki główne, ogród, sad
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40
---	----

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, kosz wiklinowy, a w nim: marchewki, buraki, cebula, jabłka, gruszki, kapusta, śliwka, dynia, liście, koperta z wyrazami do czytania globalnego, klej, kredki pastelowe, karty podręcznika.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa z skierką

Nauczyciel wita dzieci i zaprasza do powitalnej zabawy.

Dzieci stoją w kręgu twarzą do środka, trzymają się za ręce.

Witają się, mówiąc głośno: *dzień dobry!* Nauczyciel „puszcza iskierkę”, czyli ściska dłoń osoby stojącej obok i prosi, żeby ta powitalna iskierka obiegła krąg, dotarła do wszystkich dzieci i wróciła do nauczyciela.

Jeżeli jest taka potrzeba, nauczyciel wyjaśnia zasady zabawy w języku znanym dzieciom. Dziecko, które przekazuje „iskierkę”, mówi szeptem „dzień dobry”.

2. Co to jest „jesień?” - rozmowa z dziećmi

Jeżeli wypowiedzi dzieci nie są zrozumiałe dla misia Pysia, nauczyciel w prosty sposób tłumaczy je na język polski.

I tak, powinno zabrzmieć w języku polskim wyrażenie: *pora roku*.

Dzieci siedzą w kręgu na krzeselkach albo na dywanie.

3. Kosz - niespodzianka

Nauczyciel wnosi kosz wiklinowy.

Zachęca dzieci do zajrzenia do środka.

Dzieci podchodzą kolejno do kosza, wydobywają po jednym przedmiocie i układają przed sobą.

W koszu powinny być: marchewki, cebule, buraki, kapusta, liście z drzew, jabłka, gruszki, fasola, śliwka, dynia - w takiej ilości, aby każdy mógł wyjąć coś z kosza.

Dzieci nazywają wyjęty przedmiot; jeżeli nikt nie zna polskiej nazwy, podaje ją nauczyciel.

Wśród skarbów ukrytych w pudle powinien też znaleźć się list (w dużej kopercie, ze znaczkiem, zaadresowany do dzieci).

W tajemniczym liście są wyrazy z nazwami wyjmowanych z kosza skarbów.

Dzieci zastanawiają się, dlaczego w koszu są właśnie te rzeczy?

Oglądanie ilustracji w podręczniku i odszukiwanie na niej wyjętych z kosza przedmiotów.

Pojawiają się słowa: *zbiory, owoce, warzywa, ogród, sad, wiatr, liście fruwiąją tańczą*.

4. Posłuchaj, jak mówię... - ćwiczenie słuchu i wymowy

Nauczyciel posługuje się przedmiotami wyjętymi z kosza i prosi każde dziecko osobno o wskazanie, *gdzie jest liść, a gdzie list*.

W trakcie zadawania pytań kolejnym dzieciom zmienia położenie przedmiotów.
To samo wykonują dzieci, zadając takie pytania nauczycielowi lub wybranemu koledze.

5. Co jest dla ludzi jadalne? - klasyfikowanie przedmiotów

Nauczyciel prosi, żeby odłożyć do kosza to wszystko, co nie nadaje się do zjedzenia.
Kto chce wrzucić przedmiot do pudła, musi go nazwać po polsku (liść, list).

6. Globalne czytanie wyrazów

Nauczyciel czyta wyraz i kładzie kartkę na podłodze, dzieci dobierają do wyrazu przedmiot.
Wyrazy: marchewka, burak, cebula, kapusta, śliwka, dynia, jabłko, gruszka.

Nauczyciel mówi: np.: *To jest **marchewka**. Gdzie jeszcze jest **marchewka**? Proszę wrzucić inne **marchewki** do pudełka.*

7. Bystre oko - zabawa dydaktyczna

Jedno dziecko na chwilę wychodzi za drzwi, a w tym czasie nauczyciel z pozostałymi dziećmi zamienia miejscami któryś przedmiot lub kartkę.

Zabawa polega na wskazaniu tego, co się zmieniło.

Nauczyciel wprowadza dwa nowe słowa: *ciepło, zimno* (bo jesienią jest raz ciepło, raz zimno), a dzieci wypowiadają je, aby pomóc komuś, kto ma kłopot z odnalezieniem zamienionego przedmiotu lub kartki.

Każdy „śmiełek” jest nagradzany brawami.

Nauczyciel używa słowa „klaszcza” (tak jak misie w poznanym wcześniej wierszyku).

8. Zabawa muzyczno - ruchowa Kolorowe liście (słowa i muzyka Leszek Gęca)

Dzieci słuchają śpiewu nauczyciela, potem powtarzają słowa zwrotki i stojąc w kręgu z rękami podniesionymi do góry naśladują opadające z drzew liście.

W refrenie wykonują gesty wynikające z tekstu.

Kolorowe liście na wietrze fruwać

Tańczą w parach, pojedynczo

I do nas wołają.

Ref. Zatańcz ze mną kółeczko

Kłaśnij w dłonie raz x 2

Tupnij nogą lewą, prawą

I już taniec znasz.

W trakcie zabawy nauczyciel zbiera ułożone owoce, warzywa i kartki z ich nazwami

9. Zadanie sprawdzające - praca indywidualna

Nauczyciel informuje dzieci, że wiatr wymieszał jesienne plony i nie ma już przy nich kartek z nazwami.

Proponuje, żeby raz jeszcze ułożyć kartki tak, by pasowały do przedmiotów.

Tym razem będą to ilustracje wycięte z podręcznika.

Nauczyciel także wykonuje to zadanie na swoim stoliku.

Dziecko, które nie pamięta, jak połączyć wyrazy, nie ma pewności lub po prostu chce sprawdzić, czy zrobiło dobrze, może podejść do stolika nauczyciela i popatrzeć.

Tytuł:	Dary jesieni II
Opis skrócony:	Poznamy kosz pełen jesiennych darów. Zabawimy się w jesienną, ale nie smutną, zabawę, będziemy wspólnie śpiewać i tańczyć.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	nazwy owoców, nazwy warzyw, zwroty grzecznościowe, liczebniki główne, ogród, sad
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Plansza SUDOKU wykonana na dużym papierze, klej, kredki pastelowe, karty podręcznika.

Przebieg zajęć:

1. Wielkie SUDOKU

Nauczyciel przygotowuje planszę na dużym papierze i powiększone obrazki owoców i warzyw (z podręcznika) i wyjaśnia dzieciom zasadę SUDOKU.

Wybiera 4 obrazki (np. marchewka, jabłko, cebula, kapusta) i wspólnie z dziećmi uzupełnia kratki tak, żeby obrazki nie powtarzały się w rzędach poziomych, pionowych ani w kwadratach wyodrębnionych grubszą linią.

Ćwiczenia wspólne SUDOKU (w zależności od potrzeb grupy będą to trzy lub cztery zadania) mogą odbywać się na podłodze lub na tablicy (wówczas potrzebne są magnesy lub taśma klejąca). W czasie przekładania ilustracji uczniowie nazywają przedmioty (tu marchewka, tu cebula...) i liczą (po polsku) do czterech.

2. Moje SUDOKU

Dzieci wycinają kartki z obrazkami i wyrazami; segregują je, według wskazówek nauczyciela (owoce, warzywa, nazwy owoców, nazwy warzyw)

Praca indywidualna w podręczniku. SUDOKU 1, 2 (z obrazkami) i SUDOKU 3, 4 (z wyrazami).

Po upewnieniu się, że zadanie jest dobrze rozwiązane (nauczyciel podchodzi do każdego dziecka), dzieci przyklejają karteczki w odpowiednie pola plansz SUDOKU.

Wykonując zadania, powtarzają nazwy owoców i warzyw.

Tytuł:	Dary jesieni III
Opis skrócony:	Poznamy kosz pełen jesiennych darów. Zabawimy się w jesienną, ale nie smutną, zabawę, będziemy wspólnie śpiewać i tańczyć.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	nazwy owoców, nazwy warzyw, zwroty grzecznościowe, liczebniki główne, ogród, sad
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Papier A4 biały (dla każdego dziecka jeden arkusz), klej, kredki pastelowe, karty podręcznika, rytmiczna muzyka

Przebieg zajęć:

1. Zabawa dydaktyczna systemu Edukacja przez Ruch „Jesienne liście” (Autor zabawy i systemu *Edukacja przez ruch* - Dorota Dziamska)

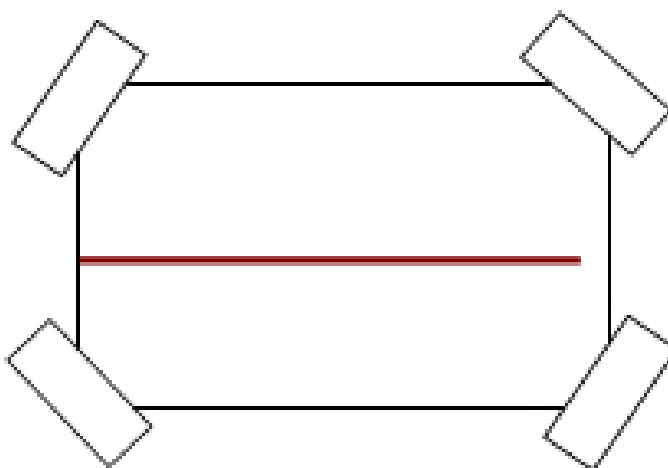
a) Ćwiczenie graficzne - kreślenie kreski w poprzek kartki

Dzieci siedzą przy stolikach (np. w grupach sześciuosobowych).

Każdy przykleja papierową taśmą kartkę papieru (A4).

Następnie rysują zamasyżycie kreskę brązową w poprzek kartki przyklejonej do stołu (zgodnie z wcześniej wskazaną linią).

Kreślenie zaczyna jedno dziecko a po zakończeniu pracy oddaje kredkę koledze z prawej strony. Kolejne dziecko wykonuje taką samą czynność.

b) Ćwiczenie graficzne - rytmiczne kreślenie kresek pionowych

Dzieci kolejno (jedną kredką w kolorze brązowym), na wyraźny, rytmiczny sygnał nauczyciela: hop, hop, hop, hop, kreślą po 4 kreski pionowe, przekreślając w ten sposób narysowaną wcześniej linię poziomą.

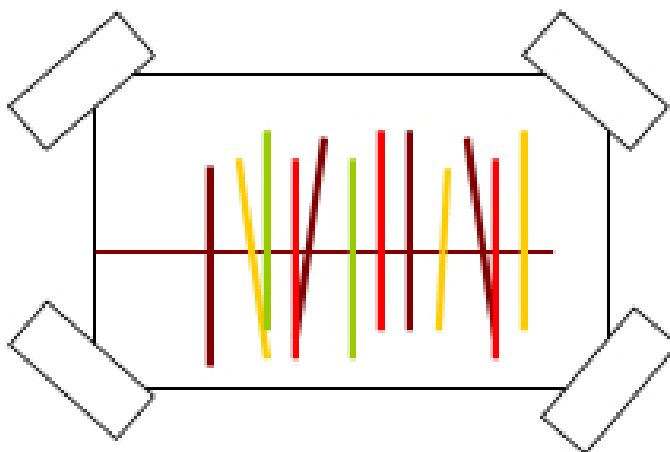
Po wykreśleniu kresek podają kredkę sąsiadowi, który powtarza czynność.

Po powrocie kredki do pierwszego dziecka nauczyciel włącza muzykę i proponuje kreślenie przy rytmicznej melodii po 4 kreski, jednocześnie pomaga, akcentując rytm (hop, hop, hop, hop lub jeden, dwa, trzy, cztery).

Kredka rytmicznie wędruje wokół stołu, dzieci kreślą rytmiczne kreski.

Po chwili nauczyciel poleca zamienić brązowa kredkę na żółtą.

Przy każdej wymianie kredek dzieci nazywają kolor kredki (chórem i pojedynczo).

c) Ćwiczenia interakcyjne „Gratulacje”

Nauczyciel gratuluje dzieciom zgodnej zabawy.

Wymienia kolejne czynności, które dzieci wykonywały i dziękuje za nie:

- dziękuję za to, że pięknie podajecie sobie kredkę;
- dziękuję za to, że grzecznie czekacie na swoją kolej.

Wyraża zdumienie, że dzieci potrafią narysować takie ładne kreseczki.

W nagrodę, rozdaje dzieciom kredki w kolorze zielonym (różne odcienie).

d) Ćwiczenie - rytmiczne kreślenie kresek pionowych w marszu

Dzieci wędrują rytmicznie wokół stołu z kredką w dłoni.

Później maszerują w miejscu przy swojej kartce.

Maszerując kreślą 4 kreski i wędrują do kolejnej kartki, kreślą 4 kreski i tak dalej, kreślą kreski na kartkach wszystkich dzieci w grupie.

Nauczyciel pomaga w odczuciu rytmu akcentowanym: hop, hop, hop, hop, lub: kreska, kreska, kreska, kreska, lub jeden, dwa, trzy, cztery.

Marsz z kreśleniem kończy się bardzo ładnym zbiorem kresek w różnych kolorach.

e) Ćwiczenie interakcyjne „zdumienie”

Dzieci stoją przed swoimi pracami i dłońmi zakrywają oczy.

Na znak nauczyciela dzieci odkrywają oczy i wypowiadają z zaskoczeniem i zdziwieniem (zdumieniem) w głosie słowa: *jakie piękne kreski!*

Powtarzają ćwiczenie w parach, patrząc na pracę kolegi.

f) Ćwiczenie w składaniu i wycinaniu papieru

Dzieci delikatnie odrywają papierową taśmę i składają kartkę (wzdłuż) na pół, „chowając” wszystkie kreski do środka.

Planują ruch, wyznaczając miejsca cięcia nożyczkami (od narożników).

Nauczyciel pomaga dzieciom zaplanować, rozmieścić łuki wzdłuż grzbietu złożonej kartki.

Wycinają łuki wzdłuż grzbietu.

Grzbiet jest długi, więc każde dziecko wycina cztery łuki.

Po wycięciu łuków i rozłożeniu ich powstają listki.

Dzieci wymieniają się nawzajem listkami używając zwrotów grzecznościowych: proszę, dziękuję.

g) Ćwiczenie interakcyjne - gratulacje:

Dzieci układają swoje liście w podręczniku (w przeznaczonych na nie ramce) i komponują pracę pt. Taniec jesiennych liści na wierze.

Przyklejają liście klejem.

Nauczyciel podziwia prace dzieci i gratuluje im.

Podkreśla, że podczas pracy, kiedy wszyscy uczniowie zgodnie podawali sobie kredkę i wspólnie wykonywali zadania, zachowywali się jak przyjaciele.

Słowo „przyjaciele” pojawia się w języku polskim.

Nauczyciel powtarza je kilkakrotnie.

2. Powtórzenie zabawy muzyczno - ruchowej Kolorowe liście

3. Kącik ciekawej książki - Czesław Janczarski Miś Uszatek

Czytanie kolejnego rozdziału książki pt. *Przyjaciele* Wyliczanie nowych przyjaciół Misia Uszatka.

Rozmowa o tym, dlaczego Miś nosi imię Uszatek?

Nauczyciel pyta, jak mają na imię przyjaciele misia Pysia?

Dzieci kolejno powtarzają swoje imiona.

Pyś dziękuje dzieciom za to, że mówią do niego po polsku i są jego przyjaciółmi.

4. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólne uczenie się.

Wymienia czynności, jakie dziś wykonywały, a one: tańczyły, jak liście na wietrze, tupwały, klaskały, kreśliły kreski, podawały sobie kredkę, wycinały, kleiły, rozwiązywały SUDOKU, czytały wyrazy, poznały nazwy owoców i warzyw, które jesienią są dojrzałe i nadają się do jedzenia, odróżniały liść od listu.

5. Praca domowa

Narysuj inne warzywa i owoce.

Dowiem się, jak nazywają się po polsku.

6. Pożegnanie - zabawa z iskierką

Zabawa przebiega tak, jak na powitanie, tylko dzieci szeptem powtarzają *do widzenia...*

7. Jak się teraz czuję? - informacja zwrotna

Dzieci zaznaczają w podręczniku emocje, z jakimi wychodzą z lekcji.

Tytuł:	Ubranie na jesienne chłody
Opis skrócony:	Zaprojektujemy ubrania na jesienny chłód, grając przy tym w kolory i nazwy ubrań.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	ubrania, kolory, jesienna pogoda, liczebniki główne 1-6
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	45
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	55

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, walizka a w niej ciepłe ubrania, kostka do gry stolikowej, kredki.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa *Wita ten, kto ma...*

Zabawa odbywa się w kręgu.

Nauczyciel wywołuje ucznia, który przejdzie dokoła kręgu i podając wszystkim rękę powie: *dzień dobry*

Wywołując osobę witającą nauczyciel opisuje jej ubranie, np.: *Wita nas ten, kto ma zielone buty..., ... niebieskie spodnie...*

2. Co jest w walizce?

Nauczyciel pyta, co jest w walizce, dzieci zgadują.

Ciekawski Miś Pyś też chciałby wiedzieć, co jest w środku, więc jeśli nazwa nie zostanie podana po polsku, nauczyciel tłumaczy na język polski.

Po ustaleniu, że są tam ubrania, nauczyciel otwiera walizkę.

Wyjmuje kolejno ciepłą, jesienną garderobę: kurtkę, sweter, spodnie, czapkę, szalik, rękawice, beret, buty, płaszcz.

Ubrania są w różnych (jednolitych) kolorach.

Każde dziecko wybiera sobie jedną część garderoby i ubiera się w nią.

3. Rewia mody

Nauczyciel zaprasza na pokaz mody.

Wyznacza miejsca, po których będą przechodziły dzieci prezentujące jesienną kolekcję mody.

Np.: modna, czerwona kurtka (dziecko przechodzi prezentując kurtkę, otrzymuje brawa); modna żółta czapka; modny, zielony płaszcz; modny biały beret; modny czarny sweter; modny niebieski szalik; modne brązowe buty; modne pomarańczowe rękawice; modne granatowe spodnie.

4. W co ubierzemy Misia Pysia

Nauczyciel prosi o pomoc w ubraniu misia, on także chce być modny.

Pyta, *co nałożymy misiowi na głowę?...szyję?...na łapki?*

5. Projektanci mody - gra dydaktyczna z wykorzystaniem karty z podręcznika

(Praca indywidualna, sukces grupowy)

Część I

Nauczyciel dzieli klasę na zespoły.

Każdy uczeń ma przed sobą sylwetkę dziewczynki lub chłopca w jesiennych ubraniach.

Trzeba zaprojektować kolory jesiennych ubrań dla modelek i modeli.

Nauczyciel ogranicza kolory do sześciu (niebieski, zielony, pomarańczowy, żółty, czerwony, fioletowy) i każdemu z nich przyporządkowuje odpowiednio jedną, dwie, trzy...sześć kropek. [w podręczniku uczniowie mają „ściągawkę” z kolorami].

Dzieci projektują kolorystykę ubrań swoich modelek i modeli i zaznaczają kolor każdej części garderoby stawiając na niej ślad odpowiednią kredką.

Część II

Każdy uczeń mówi głośno, jaki kolor ma mieć konkretna część garderoby jego modelki (ła).

Nauczyciel koryguje błędy, parafrazując wypowiedzi dzieci w języku polskim. (np. na pytanie, *co będzie czerwone?* - dziecko odpowiada używając nazwy garderoby (*czapka*)).

Nauczyciel powtarza: *czerwona czapka*.

Część III

Reprezentanci grup kolejno rzucają kostką, wyrzucając konkretną liczbę oczek, wskazują na kolor kredki, jaką mają się w danej rundzie posługiwać wszyscy członkowie grupy (np. kiedy wypadnie 3 będzie to pomarańczowa kredka).

Nauczyciel głośno, poprawnie nazywa kolor.

Każdy koloruje tę część garderoby swojej modelki (modela), którą zaplanował w tym właśnie kolorze. W jednej rundzie (po rzucie kostką) można pokolorować wszystkie części garderoby, które miał mieć nasz model w takim kolorze.

W trakcie kolorowania nauczyciel pyta wybranych uczniów o nazwę kolorowanej garderoby, o kolor, którym obecnie maluje...

Gra kończy się wówczas, gdy wszyscy członkowie jakiejś grupy zakończą kolorowanie ubrań swoich modelek lub modeli.

Ponieważ każdy uczeń ma w podręczniku „modelkę” i „modela”, gra może toczyć się dwa razy.

Można także powielić tę kartę z podręcznika i jeszcze kiedyś zagrać w *Projektanta mody*.

Tytuł:	Ubranie na jesienne chłody II
--------	-------------------------------

Opis skrócony:	Poznamy jesienną piosenkę krakowskiego pieśniarza – Jacka Wójcickiego, której refren pomoże nam zaprzyjaźnić się z trudnymi polskimi głoskami. Po lekcji będziemy wiedzieć, czy nasza czapka jest na, pod, a może w szafie?
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	ubrania, kolory, jesienna pogoda, przyimki
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Piłka, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, klej, kredki, rytmiczna muzyka...

Przebieg zajęć:

1. Zabawa ruchowa z piłką - Uwaga parasol

Zabawa polega na kojarzeniu części garderoby z odpowiednimi częściami ciała.

Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel wymienia część garderoby, uczniowie dotykają takiej części swojego ciała, na którą nakłada się wymienione ubranie.

Nauczyciel przypomina uczniom nazwy tych części ciała i zapowiada, że będzie używał tych słów w dalszej części zabawy.

Właściwa zabawa przebiega podobnie, jak gra w kolory.

Nauczyciel wymienia nazwę garderoby i rzuca piłkę do wybranej osoby, ta odrzuca piłkę podając nazwę części ciała.

czapka - głowa

rękawiczki - ręce

spodnie - nogi

szalik - szyja

buty - nogi

Kiedy powie „parasol”, nie można złapać piłki.

Jeśli ktoś się pomyli, odpada z gry (lub prowadzi grę dalej).

2. Słuchamy i opowiadamy...

Piosenka jesienna z płyty Pan Tenorek (śpiewa Jacek Wójcicki)

http://www.youtube.com/watch?v=4p8pLnWcq34&feature=player_embedded

Nauczyciel prosi o wysłuchanie piosenki i odpowiedź na pytanie: *O czym jest ta piosenka?*

Nauczyciel prosi o ponowne wysłuchanie piosenki i odpowiedź na pytanie: *Jaki płaszczyk ma jesienna piosenka?*

Nauczyciel prosi o kolejne wysłuchanie piosenki i odpowiedź na pytanie: *Co ma we włosach jesienna piosenka?*

3. Nauka na pamięć refrenu piosenki

Dzieci powoli (syllabami) powtarzają za nauczycielem kolejne wersy piosenki.

Wyklaskują rytm.

Ref.:

Jesienna piosenka w płaszczyku złocistym
Ma w dłoni kasztany, a we włosach listki
Z jesiennym wietrzykiem na mokrych alejkach
Wieczorem zatańczy jesienna piosenka.

4. Zabawy taneczno - ruchowe przy piosence

W czasie słuchania zwrotek piosenki, dzieci w kręgu, trzymając się za ręce poruszają się najpierw w jedną, potem w drugą stronę.

W refrenie, krąg zbliża się do środka koła, potem wraca do pozycji wyjściowej.

Przy słowach: *...z jesiennym wietrzykiem na mokrych alejkach...* dzieci podskakują, a potem kręcą się wokół własnej osi.

5. Globalne czytanie wyrazów

Nauczyciel kolejno pokazuje kartkę z wyrazem, czyta głośno: kurtka, sweter, spodnie, czapka, szalik, rękawice, beret, buty, płaszcz.

Dzieci siedzą w kręgu. Słuchają *Piosenki jesienniej* i rytmicznie podają sobie kartki z wyrazami do czytania.

Gdy nauczyciel wyłączy piosenkę, „szczęściarze” z kartką w ręku odczytują wyraz.

Nauczyciel, w razie potrzeby, przypomina, co jest napisane na kartce.

6. Połącz wyraz z ubraniem - praca z podręcznikiem

Nauczyciel poleca samodzielne wykonanie zadania z podręcznika.

W pokoju, przedstawionym na ilustracji, jest bałagan.

Ubrania leżą w różnych, dziwnych miejscach.

Zadanie polega na odnalezieniu części garderoby i połączeniu jej z wyrazem poznany na lekcji.

Dzieci wiedzą, że w każdej chwili mogą poprosić nauczyciela o pomoc.

7. Gdzie leżą ubrania? - użycie przyimków: „w”, „na”, „pod”

Uczniowie odpowiadają na pytania zadawane przez nauczyciela, opowiadając Pysiowi o bałaganie w pokoju.

- Co jest w szafie? (płaszcz)
- Co jest w koszu? (sweter)
- Co jest w szufladzie? (czapka)
- Co leży na kanapie? (spodnie)
- Co wisi na krześle? (kurtka)
- Co wisi na lampie? (szalik)
- Co jest pod stołem? (beret)
- Co leży pod biurkiem? (buty)
- Co jest pod poduszką? (rękawice)

8. Dlaczego jesienią musimy nakładać ciepłe ubrania? - rozmowa

W czasie rozmowy wyjaśniamy znaczenie słowa „mróz”.

Można przygotować ilustracje przedstawiającą zamrożone szyby.

Tytuł:	Ubranie na jesienne chłody III
Opis skrócony:	Zaprojektujemy szalik na zimę. Posłuchamy fragmentu ulubionej książki wielu polskich dzieci - Misia Uszatka.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	ubrania, kolory, jesienna pogoda
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Karta pracy z książki ucznia, kredki, ołówek.

Przebieg zajęć:

1. Szalik na mroźne dni - kreślenie pętli w liniaturze

Nauczyciel pokazuje robótkę na drutach - szalik.

Pokazuje dzieciom, jak „przerabia oczka z włóczki” - cały rząd, a potem odwraca robótkę na drugą stronę.

Dzieci powinny zaobserwować, że każdy kolejny rząd zawsze zaczyna się robić od lewej strony do prawej.

W podręczniku ucznia jest narysowany kontur szalika, druty i kłębek wełny.

Po lewej stronie szalika są kropki, od których należy rozpocząć kreślenie.

Kolejne „rzędkie” zaznaczone są liniami i dobrze byłoby robić w miarę „równe oczka”, wówczas szalik będzie ładniejszy.

Dzieci same decydują, jakich kolorów użyją do zrobienia „szalika na drutach”.

2. Kącik ciekawej książki

Czytanie kolejnego fragmentu książki Cz. Janczarskiego *Miś Uszatek*.

3. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólną lekcję.

Przypomina, że dziś dzieci rozmawiały o jesiennej pogodzie, o ciepłych ubraniach, robiły pokaz mody i projektowały (kolorowały) stroje dla modelek (modeli), słuchały piosenki o jesieni i bawiły się przy tej piosence, opowiadały o porządku w pokoju na obrazku, czytały wyrazy, robiły szalik na drutach i słuchały dalszych przygód Misia Uszatka.

Przypomina o tym, że trzeba odkładać ubrania na miejsce.

4. Praca domowa

Przygotuję się do konkursu czytania wyrazów z podręcznika (tych, które były już czytane).

5. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Nauczyciel prosi o informację dotyczącą emocji, z którymi dzieci kończą lekcję.

Można wykorzystać minki z podręcznika.

Tytuł:	Tajemnice zdrowego odżywiania
Opis skrócony:	Porozmawiamy o tym, co lubimy jeść. Poznamy nazwy „smacznych” produktów spożywczych.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	owoce, warzywa, zdrowie
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	15
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pluszowy miś, koszyk z produktami (albo rysunkami produktów spożywczych), powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego klej, nożyczki, kredki.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa *Wita ten, kto...*

Zabawa odbywa się w kręgu.

Nauczyciel wyznacza ucznia, który przejdzie dokoła kręgu i podając wszystkim rękę powie: *dzień dobry*.

Osoba witająca musi jednak spełniać warunek postawiony przez nauczyciela, dotyczący upodobań smakowych, np.: Wita nas ten, kto lubi jeść cebulę..., kaszę...

2. Gra dydaktyczna: Bingo - *kto lubi to, co ja?*

Dzieci siedzą w kręgu na krzeselkach.

Każde dostaje od nauczyciela kartę z obrazkami przedstawiającymi produkty spożywcze i ołówkę. Nauczyciel stoi poza kręgiem i wyjmując z koszyka ilustrację jednego z produktów przedstawionych na kartach, które mają dzieci (albo prawdziwy produkt spożywczy).

Nazywa go (*To jest cytryna*) i pyta (*Kto, tak jak ja lubi jeść cytryny?*)

Dzieci, które lubią cytryny, zamieniają się miejscami i na swojej karcie zakreślają ołówkiem wymieniony produkt.

Gra kończy się, gdy ktoś na swojej karcie zaznaczy w jednym rzędzie (pionowym, poziomym albo na skos) wszystkie trzy produkty.

Wygrywa, gdy umie je nazwać i poprawnie opowie o tym, co zaznaczył na karcie (*Lubię jeść*

groszek, truskawki i marchewki).

3. Globalne czytanie wyrazów

Nauczyciel czyta nazwy produktów, które pojawiły się w zabawie i układa kartki z wyrazami. Zamiast wyrazów „cola” i „nutella” kładzie obrazki (na nich są napisy).

Nauczyciel przypomina, dzieciom, że niektóre wyrazy już potrafią przeczytać (marchewka i jabłko).

Zostają wyrazy: cytryna, miód, groszek, cukierki, truskawki.

Dzieci ćwiczą globalne czytanie (rozpoznawanie wyrazów).

Tytuł:	Tajemnice zdrowego odżywiania II
Opis skrócony:	Przekonamy się, co ma wspólnego i czym różni się Kasia od kasy i od kaszy. Będziemy robić zakupy w polskim sklepie.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	owoce, warzywa, zdrowie, higiena, liczebniki główne (do 6), ćwiczenia słuchowe i artykulacyjne
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Pudełka do urządzania sklepu spożywczego, gazetki reklamowe z produktami spożywczymi, klej, nożyczki, kredki, opakowanie kaszki błyskawicznej dla dzieci.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa dydaktyczna - urządzamy sklep spożywczy

Nauczyciel rozdaje dzieciom gazetki reklamowe ze sklepów z artykułami spożywczymi.

Dzieci wycinają odpowiednie obrazki, segregują je i wkładają do pudełek.

Wspólnie tworzą stoisko z owocami i warzywami (pudełka z jabłkami, gruszkami, śliwkami, dyniami, cebulą, kapustą, truskawkami, groszkiem, cytrynami).

Nauczyciel przygotowuje jeszcze kilka pudełek nie podpisanych. Jeżeli dzieci wytną inne owoce i warzywa - segregują je do tych pudełek.

Nauczyciel dopuszcza nazywanie produktów w języku, który jest dla dzieci funkcjonalnie pierwszy, ale sam nazywa je po polsku.

Inne przygotowane stoiska to słodczyce, produkty mleczne, pieczywo, wędliny...

2. Zabawa dydaktyczna *Idziemy po zakupy*

Każdy uczestnik zabawy dostaje 6 karteczek (talonów, żetonów - środków płatniczych) i może iść do sklepów po zakupy.

Dzieci kupują w sklepie to, co lubią jeść.

Za każdy wybrany produkt trzeba zapłacić jedną karteczkę.

Kasjerem jest nauczyciel.

Nauczyciel przypomina dzieciom, gdzie jest kasa, zaprasza do kasy.

W kasie trzeba policzyć produkty, nazwać je po polsku i odliczyć talony.
Dzieci stoją w kolejce do kasy, słuchają jak koledzy liczą i nazywają zakupy.
Kupione produkty trzeba wkleić do koszyka, który jest w podręczniku.

3. Ćwiczenia w mówieniu - moje zakupy

Nauczyciel pyta, kto kupił marchewkę?

Dzieci, które wybrały marchewkę podnoszą do góry rękę.

Powtarzają za nauczycielem *Lubię jeść marchewkę*. (Jeżeli większa część grupy już mówi po polsku, można teraz zrobić ćwiczenia typu: *Ja lubię marchewkę i ty lubisz marchewką. On też lubi marchewkę. My lubimy jeść marchewkę... .)*

4. Kasia robi zakupy - praca z podręcznikiem, ćwiczenia słuchu i wymowy

Dzieci uważnie słuchają historii opowiedanej przez nauczyciela i wskazują na ilustracji umieszczonej w podręczniku miejsca, o które prosi nauczyciel.

Ilustracja przedstawia sklep spożywczy.

Na pierwszym planie kasa sklepu, przy kasie stoi dziewczynka i ma w koszyku kaszę.

Na drugim planie sklepowe regały, a na nich wyraźnie rozpoznawalne produkty, wśród nich te, które dzieci umieją już nazwać po polsku (owoce, warzywa, pieczywo...)

Nauczyciel opowiada:

To sklep spożywczy. Kasia robi zakupy. Kasia przyszła kupić kaszę. W koszyku Kasi jest kasza. Kasia stoi przy kasie. Płaci za kaszę. Wskażcie, gdzie jest Kasia?; ... kasza?; ... kasa?

Nauczyciel podchodzi kolejno do dzieci i pyta: *Co to jest?*, wskazując na kaszę lub kasę, lub pyta: *kto to jest?*, wskazując na dziewczynkę z obrazka.

Nauczyciel wraca do pytań: *Gdzie jest kasza, Kasia i kasa...*

Uczniowie wskazują kolejno.

Uczeń (gotowy do odpowiedzi) pyta o to samo, pozostali znów wskazują na właściwe rysunki.

Dzieci w parach zadają sobie pytania (dobrze byłoby, żeby nauczyciel kontrolował wymowę dzieci i obserwował miejsca, które wskazują na rysunku).

Tytuł:	Tajemnice zdrowego odżywiania III
Opis skrócony:	Poznamy receptę poety na zdrowie (opracował ją i sprawdził jej skuteczność specjalnie dla nas). Nauczymy się kreślić słodką literę „o”. Posłuchamy fragmentu lektury, czytanej przez nauczyciela.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka małgorzata.malycka@pcn.lublin.pl
Hasła treści	owoce, warzywa, zdrowie, higiena, wprowadzenie litery „o” ćwiczenia percepcji słuchowej i artykulacji
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Kredki, piosenka „Hej szczoteczko” w wykonaniu zespołu Fasolki

<http://patrz.pl/filmy/fasolki-hej-szczoteczko-pat-575771> ,wafle andruty (po jednym dla każdego dziecka), słoik nutelli, serwetka papierowa i łyżeczka plastikowa dla każdego dziecka,

Przebieg zajęć:

1. Co to znaczy zdrowe jedzenie? - rozmowa kierowana

Nauczyciel dopuszcza udział w rozmowie w języku, który jest dla dzieci funkcjonalnie pierwszy, ale ważne informacje powtarza po polsku. (Miś Pys też bierze udział w rozmowie!)

2. Wysłuchanie wiersza pt. Na zdrowie! - Z. Dmitrocy

Wiersz można potraktować jako głos Misia Pysia w dyskusji na temat zdrowego odżywiania się.

3. Nauka na pamięć pierwszej zwrotki wiersza.

Nauczyciel powtarza wiersz i zachęca dzieci do ilustrowania ruchem treści.

Przy kolejnym czytaniu prowokuje do uzupełniania ostatniej sylaby w wersie, potem ostatniego wyrazu w wersie.

Dzieci chóralnie powtarzają każdy wers i ruchem ilustrują jego treść.

4. Zabawa ruchowa Sałatka owocowa

Dzieci siedzą w kręgu na krzesłach.

Odliczają (po polsku) do 6.

Nauczyciel zamienia dzieci w owoce i ustala, jaki owoc będzie odpowiadał kolejnym cyfrom (np. 1- jabłko; 2 - gruszka; 3 - śliwka; 4 - banan; 5 - truskawka; 6 - mandarynka).

Każde dziecko głośno mówi, jakim jest owocem.

Nauczyciel stoi w środku i planuje, z jakich owoców zrobi sałatkę.

Wypowiada zdanie: *Robię sałatkę z jabłek i bananów.*

Wymienione „owoce” zamieniają się miejscami.

Kiedy nauczyciel powie sałatka owocowa, wówczas wszyscy zamieniają się miejscami, ale i nauczyciel próbuje znaleźć sobie miejsce siedzące.

Kto został bez krzesła - prowadzi zabawę dalej (tak, jak robił to wcześniej nauczyciel).

5. Poznanie litery „o”

Wyszukiwanie wśród wyrazów do globalnego czytania wyrazu „owoce”.

Analiza słuchowa słowa „owoce” (jaki dźwięk słyszymy na początku słowa).

Jaki kształt ma znaczek (litera) na początku wyrazu „owoce”.

Co swoim kształtem przypomina ta litera?

- kreślenie kółka palcem w powietrzu (wielkie kółko)
- kreślenie kółka palcem nad ławką (mniejsze kółko)
- kreślenie kółka palcem nad kartką (jeszcze mniejsze kółko)
- kreślenie kółka palcem na kartce (zgodnie z instrukcją nauczyciela, który każdemu dziecku zaznacza na kartce 2 punkty - na górze i na dole kartki; dzieci uczą się kreślić koło, zaczynając od

górną kropkę i robiąc łuk do dolnej, a potem od dolnej – robiąc łuk do górnej kropki.

6. Słodka literka „O”

Nauczyciel rozdaje dzieciom papierowe serwetki.

Na rozłożone na ławkach serwetki dzieci kładą po jednym andrucie.

Nauczyciel każdemu dziecku robi na andrucie 2 kleksy z nutelli (na górze wafła i na dole).

Dzieci dostają plastikowe łyżeczki i każdy ma za zadanie rozprowadzić po wafelku czekoladę, tak aby powstała litera o.

Jeżeli w szkole są warunki do tego, żeby dzieci przed ćwiczeniem i po ćwiczeniu porządnie umyły ręce – łyżeczkę można zastąpić palcem.

7. Wyrażanie zachwytu z artykulacją głoski „O”

O! jakie piękne literki... O! jakie smaczne literki! – konsumowanie przygotowanych przez siebie słodkich literek.

8. Słuchanie piosenki, nauka refrenu

Nauczyciel pyta o to, co po zjedzeniu słodczy należałoby zrobić, żeby być zdrowym?

Zapowiada, że odpowiedź pojawi się w piosence i prezentuje nagranie piosenki „Hej szczoteczko” w wykonaniu zespołu Fasolki <http://patrz.pl/filmy/fasolki-hej-szczoteczko-pat-575771>.

Kilkakrotne wysłuchanie piosenki, włączanie się w refrenie z wyklaskiwaniem rytmu i śpiewaniem poznanej dzisiaj głoski O!,O!,O!, podskakiwanie rytmiczne, śpiewanie wraz z Fasolkami refrenu piosenki.

9. Kącik ciekawej książki

Czytanie fragmentu książki Cz. Janczarskiego *Miś Uszatek*.

Rozdziały: „Każdy je to, co lubi”, „Gość”

Co lubi jeść Kogucik?, Zajączek?, Kruczek? Miś Uszatek?

Co lubi jeść Różowy Ryjek?

Czy przyjaciele zaproszą jeszcze kiedyś Różowego Ryjka na ucztę?

Nauczyciel zwraca uwagę na słuchanie i artykułowanie słów: *prosię i proszę*.

Różowy Ryjek to...(prosię)

Do stołu gości... (proszę)

10. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólną lekcję.

Wylicza wykonywane wspólnie czynności: rozmawialiśmy o tym, co lubimy jeść i co jest zdrowe a co nie, robiliśmy zakupy w sklepie spożywczym, nauczyliśmy się poprawnego używania wyrazów Kasia, kasza, kasa; poznaliśmy wierszyk, słuchaliśmy piosenki o myciu zębów, śpiewaliśmy piosenkę i bawiliśmy się przy piosence, czytaliśmy wyrazy, poznaliśmy literę „o”, nauczyliśmy się kreślenia tej litery, słuchaliśmy opowiadania o Misiu Uszatku i rozmawialiśmy o tym, co lubią jeść Miś i jego przyjaciele.

Wspólnie zjedliśmy słodkie literki.

Przypomina o tym, że trzeba myć zęby po jedzeniu (szczególnie słodczy).

11. Praca domowa

Narysuję owoce, które najbardziej mi smakują i zrobię w domu z rodzicami sałatkę owocową. Zapamiętam polskie nazwy owoców.

Wykreślę literkę „o” w linii (wykorzystując technikę poznaną przy robieniu słodkich literek).

Tytuł:	Jak powstała Warszawa
Opis skrócony:	Znajdziemy Warszawę na mapie Polski i dowiemy się, co to jest legenda.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	legenda, Warszawa, Wisła, mapa Polski, antonimy, pisownia nazw własnych, kolory
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Mapa Polski, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa *Witajcie ręce...!*

Dzieci stoją rozproszone po całej sali.

Nauczyciel podaje komendy, uczniowie chórem je powtarzają, a następnie witają się nawzajem, dotykając się wymienionymi częściami ciała.

Np. Witajcie ręce! (nogi, kolana, uszy, głowy, biodra...)

2. Pogadanka - niespodzianka

Nauczyciel wnosi do sali dydaktycznej dużą mapę Polski zapakowaną w bibułę (lub gazety) i zachęca dzieci do zgadywania, co to jest.

Pojawia się nowe słowo „mapa”.

Nauczyciel prowadzi rozmowę zmierzającą do ustalenia, co to jest mapa?, po co jest mapa?, co przedstawia przyniesiona do klasy mapa?

Dzieci próbują odczytać napisy (nazwy) umieszczone na mapie.

Nauczyciel zachęca do odnalezienia wyrazu Warszawa i nazwy rzeki, która przepływa przez Warszawę.

Demonstruje wyrazy (wiesza kartoniki z wyrazami Warszawa i Wisła) w widocznym miejscu.

Po odszukaniu Warszawy na mapie dzieci zaglądają do swoich książek i sprawdzają, czy mapa umieszczona w podręczniku jest podobna kształtem do mapy przyniesionej przez nauczyciela i czy dobrze zaznaczono na niej położenie Warszawy.

Dlaczego Warszawa? - rozmowa kierowana dążąca do podkreślenia rangi tego miasta w Polsce.

Wprowadzenie terminu „stolica”.

Dla porównania dobrze jest wymienić nazwę stolicy państwa zamieszkania uczniów.

3. Podróż w wyobraźni - ćwiczenia przygotowujące do rozumienia tekstu

Nauczyciel opowiada uczniom, że Warszawa nie zawsze była największym miastem Polski, i kiedyś, dawno... temu w tym miejscu, gdzie dziś jest Warszawa, rosły gęste, wielkie lasy (bory, knieje, puszcze, gaje...)

Zachęca uczniów, aby zajęli wygodne miejsca i zamknęli oczy.

Będą wyobrażali sobie to, o czym opowie nauczyciel.

Mogą oczywiście dopytywać, jeśli czegoś nie rozumieją, ale najpierw muszą podnieść rękę i poczekać aż nauczyciel udzieli im głosu dotykając podniesioną rękę.

Nauczyciel opowiada o gęstym borze, pełnym dzikiej zwierzyny.

Prosi, aby każdy wyobraził sobie dużą rzekę, a po obu jej stronach gęsty, ciemny las...

Zachęca, żeby każdy sobie wyobraził, jak chodzi po lesie i szuka drogi do domu.

A tymczasem robi się co raz to ciemniej i ciemniej.

Słychać jakieś głosy... Co można usłyszeć? Co słyszycie?...

4. Tam byłem... - rysowanie wyobrazonego lasu

Po otwarciu oczu, nauczyciel zachęca do tego, aby dzieci narysowały to, co widziały w wyobraźni, a następnie opowiedziały o rysunku i swoich odczuciach w czasie wędrowki w wyobraźni.

Uczniowie kolejno wieszają swoje prace na tablicy i komentują swoje rysunki.

5. Kalambury - Czym zajmowali się ludzie mieszkający w okolicy

Nazwy zawodów i wykonywanych czynności.

Nauczyciel dzieli klasę na dwa zespoły.

Wybrane dziecko otrzymuje od nauczyciela informację (nazwę zawodu lub wykonywanej czynności) i ruchem (gestem) stara się przekazać tę informację swojej drużynie.

(drwal - wycina stare drzewa; leśniczy - dba o las i o zwierzęta; rybak - łowi ryby, gospodyni domowa - sprząta, gotuje, pierze...)

6. Co to jest legenda? - poznajemy nowe słowo

Dzieci pomagają nauczycielowi utworzyć prostą definicję słowa.

Tytuł:	Jak powstała Warszawa II
Opis skrócony:	Poznamy legendę o powstaniu Warszawy. Będziemy wspólnie czytać wiersz i opowiadać legendę, wykorzystując kolorowe ilustracje.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	legenda, Warszawa, Wisła, mapa Polski, nazywanie czynności wykonywanych w domu, pisownia nazw własnych
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	60
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	90

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Tekst legendy wraz z ilustracjami (z książki ucznia)

Przebieg zajęć:

1. Poznanie legendy o powstaniu Warszawy

Nauczyciel czyta legendę, a uczniowie oglądają ilustracje umieszczone obok tekstu.

2. Globalne czytanie wyrazów - imion bohaterów legendy

Nauczyciel demonstruje wyrazy (Wars, Sawa), czyta je i przypina obok wyrazów Warszawa, Wisła. Dzieci ćwiczą globalne czytanie (rozpoznawanie wyrazów).

Nauczyciel zwraca uwagę na wielką literę na początku każdego wyrazu i wskazuje na tabliczki z imionami dzieci.

Informuje, że imiona i nazwy miast i rzek należy pisać wielką literą.

3. Wspólne czytanie legendy

Nauczyciel czyta legendę, a uczniowie wodzą palcem po tekście.

Jak napotkają znany wyraz, czytają.

Przy kolejnym czytaniu dzieci „wspierają” nauczyciela także w miejscu, gdzie pojawia się wyraz do rymu.

Tytuł:	Jak powstała Warszawa III
Opis skrócony:	Razem przeczytamy bajkę o rybaku, którego żona była chciwa i zupełnie niepodobna do żony rybaka Warsa. Będziemy kolorowymi kredkami „łowić ryby”.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	legenda, Warszawa, Wisła, nazywanie czynności wykonywanych w domu, liczebniki porządkowe (do 6), antonimy, pisownia nazw własnych, nazwy figur geometrycznych (trójkąt), kolory
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Chusta animacyjna, szary papier pakowy (dla każdej grupy), klej, nożyczki, kredki, piosenka „Jedzie pociąg” http://www.youtube.com/watch?v=FF3PhWF_u5c

Przebieg zajęć:

1. Zabawa ruchowa - *Rybak i rybka*

Jeżeli nauczyciel dysponuje chustą animacyjną, może przeprowadzić zabawę według opisu <http://www.szkolnictwo.pl/index.php?id=PU5556>

W wersji bez rekwizytów zabawa może wyglądać tak, że jedno dziecko jest rybakiem, pozostałe

rybkami.

Rybki pływają w rzece (swobodnie przemieszczają po wyznaczonej do zabawy przestrzeni), a rybak chce je złowić.

Gdy rybka czuje się zagrożona – zamiera (to może ją uratować przed rybakiem).

Kiedy rybak złowi rybkę, ona przybiera rolę rybaka, a rybak staje się rybką.

2. Wspólna praca plastyczna - rybki w rzece - rozumienie ze słuchu i mówienie

Nauczyciel przypina taśmą papierową pasy szarego papieru.

Uczniowie kreślą kredką pastelową w kolorze niebieskim (różne odcienie koloru niebieskiego) fale.

Muzyka (spokojna, w rytmie walca) ułatwi uczniom kreślenie i sprawi, że praca będzie przyjemnością.

W tak przygotowanej „rzece” pływają ryby.

Uczniowie projektują ryby, wykorzystując trójkąty różnej wielkości z kolorowego papieru.

Nauczyciel poleca, aby każdy uczeń zaprojektował jedną rybę małą i jedną dużą.

Dzieci wykonują pracę, a nauczyciel podchodzi kolejno do każdego dziecka i rozmawia, pyta...

(W jakim kolorze będzie twoja mała rybka? Ile potrzebujesz trójkątów, żeby skonstruować rybkę? itp.)

Po zaakceptowaniu pracy przez nauczyciela uczniowie przyklejają rybki do przygotowanego wcześniej kartonu.

3. Praca z podręcznikiem, ćwiczenia w rozumieniu ze słuchu

Dzieci wykonują polecenia podane przez nauczyciela (umieszczone w podręczniku pod malowanką – niespodzianką).

4. Nauka piosenki - zabawy ruchowej „Jedzie pociąg z daleka”

Kilkakrotne wysłuchanie piosenki http://www.youtube.com/watch?v=FF3PhWF_u5c , próby śpiewania wraz z nauczycielem i wspólna zabawa.

Dzieci ustawiają się w rzędzie (gęsiego) i trzymają za łokcie swojego sąsiada stojącego z przodu (tworzą pociąg).

Może to być kilka pociągów (najlepiej złożonych z lokomotywy (pierwsze dziecko) i 6 wagoników (sześcioro dzieci).

Pociągi poruszają się w różnych kierunkach (różnymi drogami chcą dojechać do Warszawy), ale pamiętają o zasadach bezpieczeństwa!

Kiedy Nauczyciel zatrzyma pociąg liczy wagony i pyta wybrane dzieci: *Którym jesteś wagonem?*

5. Opowiadanie legendy - ćwiczenia w mówieniu

Dzieci, wykorzystując kolorowe ilustracje z podręcznika, opowiadają poznaną legendę o powstaniu Warszawy.

6. Zabawa słowami

Nauczyciel zachęca uczniów do znalezienia pary do podanego słówka (z tekstu legendy).

Wykorzystuje poznane wcześniej pary słów (duży - mały; gruby - chudy; ciężki - lekki)
biedni - *bogaci*
dobry - *zły (niedobry)*
hojny - *skąpy*

7. Kącik ciekawej książki

Czytanie fragmentów bajki o zupełnie innym rybaku i jego żonie.
Dzieci słuchając, mają się zastanowić, jaka była żona rybaka z bajki *O rybaku i złotej rybce*.
Porównywanie cech bohaterów poznanej legendy i bajki.

8. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólną lekcję.
Wylicza wykonywane wspólnie czynności:

- poznaliśmy mapę Polski;
- odbyliśmy podróż w wyobraźni;
- poznaliśmy znaczenia słowa „legenda”;
- poznaliśmy legendę o powstaniu Warszawy;
- uczyliśmy się czytania legendy;
- opowiadaliśmy legendy;
- wspólnie bawiliśmy się;
- wykonywaliśmy wspólnie prace plastyczne;
- „łowiliśmy” kredką rybki w książce

9. Praca domowa

Narysuj swoje życzenie do złotej rybki.
Poszukaj ilustracji przedstawiających Warszawę.
Zapytaj o historię związaną z powstaniem miasta, w którym mieszkasz.

10. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Tytuł:	O powstaniu państwa polskiego
Opis skrócony:	Będziemy odgadywać, jakie informacje kryją herby. Pokolorujemy godło Polski.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka malmal@interia.pl
Hasła treści	legenda, historia, mapa Polski, symbole, godło, herb, święta narodowe, kolory
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Mapa Polski, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, kredki,

herby różnych miast, państw, godło Polski.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa Zwierzątko, które tak jak ja...

Każde dziecko wybiera sobie rysunek zwierzaka, który ma jakąś cechę lub upodobanie podobne do niego.

Dzieci z wybranymi zwierzakami stają w kręgu i witając pozostałych mówią (i pokazują), które wybrały zwierzątko i dlaczego to.

(Wita was Kasia, wybrałam koguta, bo lubię rano wstawać i budzić innych)

2. Zwierzę w herbie

Dzieci wklejają wybrane zwierzaki na papierowe tarcze przygotowane przez nauczyciela i przygotowują swój herb - znak rozpoznawczy, wyróżniający je od innych.

Kolorują swoimi ulubionymi kolorami.

Nauczyciel zaprasza do wspólnej zabawy, w której wywołuje dzieci używając nazw zwierząt umieszczonych w herbach.

Zapraszam dziecko, które ma w herbie kota *(dzieci, które mają...)*; dzieci, które nie mają w herbie psa....

3. Pogadanka

Nauczyciel nawiązuje do zabaw z herbami i zachęca dzieci do wypowiedzania się na temat symboli umieszczanych w znanych herbach.

Dobrze jest wykorzystać herby miast, państw.

Wśród oglądanych herbów jest godło Polski.

Nauczyciel eksponuje godło i zachęca do zastanowienia się nad tym, dlaczego w godle Polski jest biały orzeł na czerwonym tle.

Opowiada o dawnych czasach (nawiązuje do opisu świata przedstawionego w legendzie o Warszawie i Sawie), kiedy nie było jeszcze państwa polskiego, a zalesioną ziemię zamieszkiwały plemiona.

Z plemienia Słowian wywodzą się bohaterowie legendy, która pozwoli nam zrozumieć, dlaczego w godle Polski jest biały orzeł.

4. Globalne czytanie wyrazów - imion bohaterów legendy

Nauczyciel przedstawia bohaterów legendy i demonstruje wyrazy (Lech, Czech, Rus, orzeł, gniazdo, Gniezno), czyta je i przypina do tablicy.

Dzieci ćwiczą globalne czytanie (rozpoznawanie wyrazów).

Nauczyciel zwraca uwagę na wielką literę na początku wyrazów - imion bohaterów legendy i nazwy miasta.

Przypomina poznaną zasadę.

5. Opowieść ruchowa

Nauczyciel opowiada pewną historię, w której biorą udział bohaterowie legendy.

Ponieważ jest ich trzech, a uczniów w klasie wielu, a każdy przecież chce wziąć udział w zabawie, dzieli uczniów na trzy grupy.

W pierwszej, każdy to Lech, w drugiej – Czech a w trzeciej – Rus.

Wszyscy, to oczywiście Słowianie.

Zadaniem każdego ucznia jest uważne słuchanie opowiadania nauczyciela i reagowanie wstaniem z miejsca, kiedy usłyszy swoje przybrane imię i powrót do pozycji siedzącej, gdy nauczyciel zamilknie. Ruchem należy także naśladować czynności wykonywane przez bohaterów.

A jeśli ktoś pomyli się i wstanie, a nie zostanie wymienione jego przybrane imię – zostawia coś jako fant.

Nauczyciel opowiada, np.:

Bracia Słowianie wyruszyli w drogę. (pauza) Lech wsiadł na konia. (pauza) i Czech wsiadł na konia. (pauza) Czech musiał zejść z konia, (pauza) bo zapomniał, że obiecał Rusowi (pauza), że zabierze w drogę nóż, który podarował mu Lech.

(pauza) Rus radośnie wskoczył na swojego rumaka (pauza) i bracia Słowianie (pauza) wyruszyli w drogę.

Długo jechali przez gęste lasy i przeprawiali się przez rzeki. (pauza) Zmęczony Rus usnął i o mało nie spadł z konia (pauza).

Lech i Czech widząc to (pauza) zatrzymali się.

Tu odpocznijmy – powiedział Lech (pauza), więc Czech (pauza) i Rus (pauza) zgodnie zeskoczyli z koni.

Lech i Rus mieli spać (pauza), a Czech (pauza) miał czuwać, by nic złego nie przytrafiło się braciom.

Lech – spał (pauza), Rus – spał (pauza); Czech – czuwał (pauza); a potem Czech – spał (pauza)

... Kiedy bracia Słowianie wyspali się, przeciągnęli się, zaczęli ziewać (pauza).

Ziewali Lech i Czech. (pauza); Ziewali Czech i Rus (pauza); Ziewali Lech i Rus (pauza), najdłużej ziewał Czech ...

Tytuł:	O powstaniu państwa polskiego II
Opis skrócony:	Porozmawiamy o początkach państwa polskiego. Poznamy legendę o założeniu Gniezna. Wspólnie przeczytamy i opowiemy legendę, korzystając z kolorowych ilustracji.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka malmal@interia.pl
Hasła treści	legenda, historia, mapa Polski, symbole, godło, herb, święta narodowe, kolory
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Tekst legendy z ilustracjami (karty książki ucznia)

Przebieg zajęć:

1. Poznanie legendy - praca z podręcznikiem

Nauczyciel tajemniczym, niskim głosem, powoli czyta legendę, a uczniowie oglądają ilustracje umieszczone obok tekstu.

Po zakończeniu zachęca do wypowiedzi – wyjaśniania symboliki godła Polski.

Po lekturze legendy warto zastanowić się z uczniami nad sformułowaniem „rodzinne gniazdo”; Co założył Lech?

Nauczyciel informuje dzieci, że pierwsze polskie miasto założone przez Lecha nosi nazwę Gniezno. Pokazuje je na mapie i pokazuje zdjęcia Gniezna.

2. Wspólne czytanie legendy

Nauczyciel czyta legendę a uczniowie wiodą palcem po tekście.

Gdy napotkają znany wyraz, czytają.

Przy kolejnym czytaniu dzieci „wspierają” nauczyciela także w miejscu, gdzie pojawia się wyraz do rymu.

3. Praca z podręcznikiem. Kolorowanie godła Polski.

Nauczyciel demonstruje godło Polski, wspólnie z uczniami opisuje jego wygląd, nazywa kolory... i zachęca dzieci do pokolorowania godła w swoim podręczniku.

Zwraca uwagę na to, by pracę wykonać starannie, precyzyjnie.

Tytuł:	O powstaniu państwa polskiego III
Opis skrócony:	Zrobimy świąteczne kotyliony i dowiemy się, jak wygląda godło kraju w którym mieszkamy.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka malmal@interia.pl
Hasła treści	legenda, historia, mapa Polski, symbole, godło, herb, święta narodowe, kolory
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Mapa Polski, powiększone i wycięte wyrazy do czytania globalnego, kredki, nagranie polskiego hymnu państwowego, biała i czerwona bibuła, klej, nożyczki, wycięte z papieru tarcze (do przygotowania herbów); herby różnych miast, państw, godło Polski.

Przebieg zajęć:

1. Świąteczne kotyliony

Białej i czerwonej bibuły trzeba użyć, żeby przygotować kotylion – symbol świętowania w dniu 11 listopada i 3 Maja

<http://www.prezydent.pl/dla-mlodych/zrob-bialo-czerwony-kotylion/art,1,zrob-bialo-czerwony-kotylion.html>

2. Opowiadanie legendy – ćwiczenia w mówieniu

Dzieci, wykorzystując kolorowe ilustracje z podręcznika, opowiadają poznaną legendę o założenia

Gniezna.

3. Wystawa prac dzieci

Nauczyciel eksponuje wykonane przez uczniów rysunki godła Polski i kotyliny.

4. Hymn Polski

Słuchanie hymnu polskiego w pozycji stojącej, nauczyciel swoją postawą uczy właściwego zachowania.

5. Kącik ciekawej książki

Czytanie kolejnych fragmentów książki Cz. Janczarskiego pt. *Miś Uszatek*
Projektowanie herbu dla misia - bohatera lektury.

6. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje dzieciom za wspólną lekcję.
Pyta, co działo się na dzisiejszej lekcji?
Dzieci wymieniają to, czego się nauczyły i pokazują efekty prac plastycznych.

7. Praca domowa

Narysuj (wklej) godło państwa, w którym mieszkasz.
Przeczytaj *Legendę o założeniu Gniezna* wspólnie z mamą (tatą).

8. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna

Tytuł:	Zabawa w rymy
Opis skrócony:	Zagramy w memory i pobawimy się w wymyślanie rymów.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka małgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	rymy, rytmy, jesień, zwierzęta, kolory, zabawy, wiersze, wyliczanki
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	45

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Powiększone obrazki ze zwierzętami i powiększone wyrazy do czytania globalnego

Przebieg zajęć:

1. Powitanie - zabawa Wita ten, kto...

Nauczyciel wita dzieci, zaprasza do zabawy powitalnej ze śpiewem.
Na melodię *Panie Janie*, śpiewa piosenkę powitalną, witając imiennie wszystkie dzieci.
Dzieci włączają się w śpiew, powtarzając każdy wers za nauczycielem.

N. - Witaj Aniu
Dz. - Witaj Aniu
N. - Jak się masz?
Dz. - Jak się masz?
N. - Wszyscy cię witamy...
Dz. - Wszyscy cię witamy...
N. - Bądź wśród nas!
Dz. - Bądź wśród nas!

2. Wierszyki, które lubimy

Dzieci przypominają sobie wiersze w języku polskim, które znają na pamięć.
Nauczyciel przypomina te wiersze, które dzieci poznały na lekcjach polskiego.
Nauczyciel, powtarzając wierszyk, akcentuje rymy.

3. Globalne czytanie wyrazów

Dzieci rozcinają obrazki i wyrazy zamieszczone w podręczniku.
Uczą się je dobierać w pary (obrazek i wyraz).
Wyrazy: kot, krowa kurka, kaczka, jeź, wiewiórka, sowa, lisek.

4. Memory obrazkowo - wyrazowe

W grupach (3 - 4 osoby) dzieci grają w memory, zbierając pary.
Odkrywając karteczkę nazywają obrazek lub czytają wyraz.
Kto zbierze najwięcej par - wygrywa.

5. Tworzymy rymy - wesołe rymowanki

Nauczyciel zaprasza do współtworzenia wesołych rymowanek.
Najpierw powoli czyta rymowanki i prosi, żeby dzieci uważnie słuchały, bo za chwilę będą same uzupełniać brakujące wyrazy.
Kolejny etap, to powolne czytanie tekstu i zostawienie szansy dzieciom na jego uzupełnianie.
Dzieci podnoszą do góry stosowny obrazek, ale odpowiada jedna (wyznaczona przez nauczyciela) osoba.
Do zabawy wykorzystujemy obrazki z poprzedniego ćwiczenia.

Ćwiczenie 1.

Na drewniany płot
wylazł czarny...(kot).
Zobaczył jak coś chowa
łaciata mleczna... (krowa).

To były barwne piórka,
które zgubiła... (kurka).
Gdzieś niedaleko krzaczka,
gdy ją goniła... (kaczka).

Ćwiczenie 2.

Pośród leśnych szyszek
usnął mały... (lisek).
Bolała go głowa,
bo huczała... (sowa).
Tej sowy się strzeż!
Rzekł liskowi... (jeż).
Przed nią daje nurka
do dziupli... (wiewiórka).

Tytuł:	Zabawa w rymy II
Opis skrócony:	Poznamy wiersz o jesieni. Po tej lekcji, nawet w ulewny deszcz, rozpoznamy polskie głoski, zwłaszcza te występujące w nazwach zwierząt, owoców i warzyw.
Autor(rzy):	Małgorzata Małycka malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	rymy, rytmy, jesień, zwierzęta, kolory, zabawy, wiersze, wyliczanki
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	20
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Karty z książki ucznia

Przebieg zajęć:

1. Wymyślamy rymy - praca z podręcznikiem

Nauczyciel prosi o przyjrzenie się ilustracji w podręczniku i nazwanie tego, co na niej widać. Zapewne jako pierwsze pojawią się pojedyncze wyrazy, np. nazwy zwierząt, ponieważ występowały w poprzednich ćwiczeniach.

Poprzez dodatkowe pytania, podpowiedzi, nauczyciel zachęca dzieci do budowania prostych zdań opisujących obrazek. *[Jaki jest ten jeż? Co on robi?; Gdzie śpi?...]*

Po takiej „rozgrzewce” dzieci będą gotowe do rozwiązania zagadek.

Zagadki trzeba czytać powoli, tajemniczo, ale rytmicznie, z podkreśleniem rymu.

Zagadka 1

Pod listkami śpi kolczasty zwierz.
Jak on się nazywa?...(jeż)

Zagadka 2

Na pewno zjadł smaczny obiadek
I chrapie pod drzewem...(niedźwiadek)

Zagadka 3

Tu ogon puszysty, tu ruda fryzurka
Ma domek na drzewie, to przecież...(wiewiórka)

2. Słuchanie wiersza pt. „Jesienne rymy”

Nauczyciel czyta wiersz, tak jakby nie chciał zbudzić śpiących zwierząt (tych na obrazku).
Przy powtórzeniach (pada, wieje, kapie) przeciąga pierwszą sylabę.
Czytając wiersz, ilustruje ruchem jego treść (wieje - ręce w górze poruszają się jak gałęzie drzew; pada - ręce wskazują kierunek spadającej wody - od góry do dołu; kapie - rytmiczne, wolno uderza palcem o blat stołu).
W ostatniej zwrotce słowo „jesień” wypowiada coraz to ciszej.
Po przeczytaniu wiersza powinna być cisza.

3. Wspólne recytowanie wiersza

Nauczyciel czyta pierwsze dwa wersy wiersza; uczniowie włączają się przy powtórzeniach, starając się naśladować nauczyciela w sposobie wypowiedzania wyrazów (z przeciąganiem pierwszej sylaby i wyciszaniem głosu).
Przy kolejnym czytaniu wiersza uczniowie dodatkowo ilustrują ruchem wypowiedzane przez siebie słowa.

4. Zabawa ruchowa „Stary niedźwiedź mocno śpi...”

Nauczyciel wybiera spośród dzieci „chrapiącego niedźwiadka” i śpiewa dzieciom piosenkę, chodząc wraz z nimi wokół dziecka udającego śpiącego misia.

*Stary niedźwiedź mocno śpi
Stary niedźwiedź mocno śpi
My go nie zbudzimy, bo się go boimy
Jak się zbudzi to nas zje...
Jak się zbudzi to nas zje!*

W tym czasie „budzi się” niedźwiedź i usiłuje złapać takie dziecko, które stoi.
Żeby nie zostać schwytanym przez niedźwiedzia, trzeba kucnąć.
Schwytane dziecko zostaje śpiącym misiem, zabawa toczy się dalej.
Można skorzystać z nagrania: <http://www.youtube.com/watch?v=ODMzBjQNju0&feature=rela>

Miś Pyś może bawić się z dziećmi.
Każde dziecko udające śpiącego niedźwiadka może trzymać w rękach misia, ale to zobowiązuje do mówienia tylko po polsku!

Tytuł:	Zabawa w rymy III
Opis skrócony:	Wspólnie wykonamy parasole z kolorowych kółeczek i nauczymy się na pamięć jesiennego wierszyka.
Autor(rzy):	Małgorzata Małyska malgorzata.malyska@pcn.lublin.pl
Hasła treści	rymy, rytmy, jesień, zwierzęta, kolory, zabawy, wiersze, wyliczanki
Szacowany MINIMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	30
Szacowany MAKSYMALNY czas na realizację treści atomu (w minutach)	40

Uwagi metodyczne

Materiały dydaktyczne: Kartka A4 dla każdego dziecka, kolorowe kółeczka (małe po 16 sztuk dla każdego dziecka), większe (po 1 dla dziecka), klej, kredki, rytmiczna muzyka.

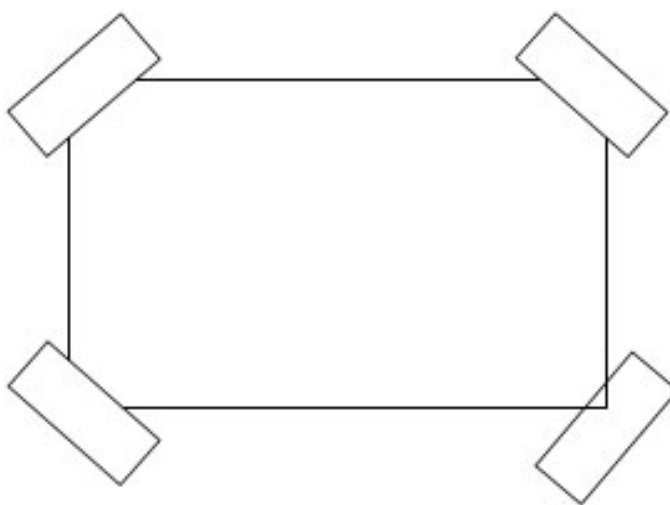
Przebieg zajęć:

1. Deszcz - naprzemienne rytmiczne kreślenie kropek

(ćwiczenie systemu Edukacja przez ruch D. Dziamskiej)

Dzieci po zabawie ruchowej wracają do swoich ławek.

Przyklejają do stolików białe kartki A4

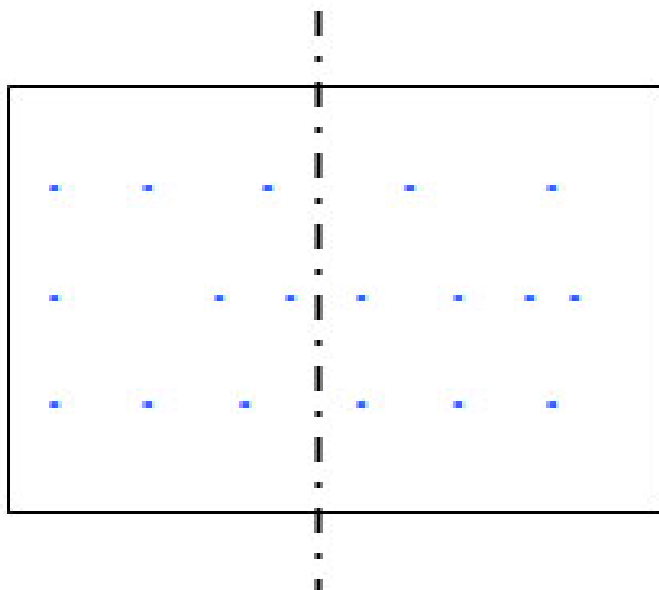
Biorą do obydwu rąk kredki pastelowe w kolorze niebieskim lub szarym i śpiewając poznaną w poprzedniej zabawie piosenkę (lub słuchając jej) kreślą naprzemiennie (raz jedną ręką, raz drugą) rytmiczne kropki na papierze.

Nauczyciel może pomóc dzieciom w kreśleniu, wystukując dodatkowo rytm.

Naprzemienne rytmiczne kreślenie kropek odbywa się w pozycji stojącej, dzieci mogą wówczas dodatkowo maszerować w miejscu.

Na umówiony znak, dzieci mogą zamieniać się kredkami (np. wszyscy kładą kredki na środku stolika,

następnie biorą do rąk kolejne dwie kredki, ale nie te, którymi kreśliły przed chwilą)

Po zakończeniu kreślenia rytmicznych, naprzemiennych kropek, dzieci składają kartkę na pół i rozcinają ją po linii zgięcia.

Na jednej części przyklejają kolorowe kółko zgięte na pół i dorysowują łaskę (tak, aby powstała parasolka).

Dzieci same wybierają kolor kółeczka, warunkiem jest jednak umiejętność nazwania wybranego koloru po polsku.

Taką pracę wklejają do wyznaczonego miejsca w podręczniku.

Podczas prezentacji parasolek nauczyciel uczy dzieci rymowanki:

Deszczyk zaczął mocno padać...

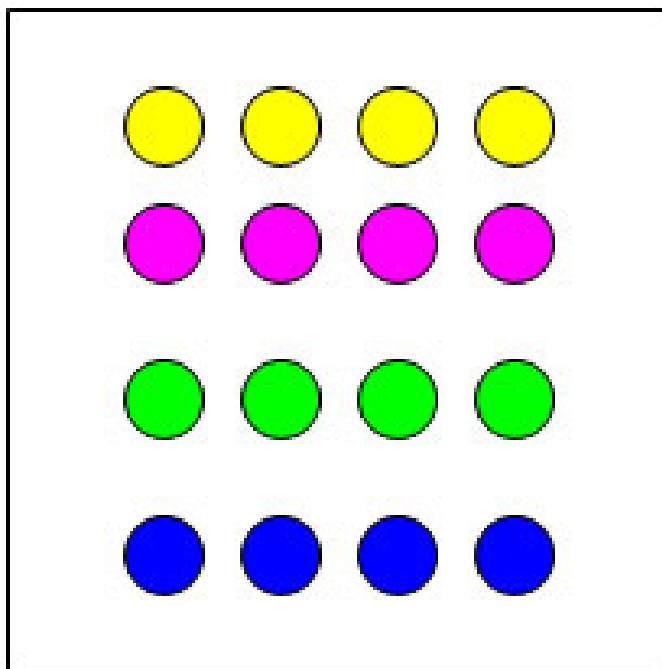
Parasolkę czas rozkładać!

Druga część „deszczowej kartki” może posłużyć do zabaw zmierzających do nauki na pamięć poznanego na lekcji wiersza.

2. Nauka wiersza na pamięć

Nauczyciel czyta dzieciom pierwszą zwrotkę wiersza, a dzieci liczą, ile razy powtórzyło się słowo „pada” i układają w rzędzie tyle jednakowych małych kółeczek (w wybranym przez siebie kolorze). W drugim rzędzie ma się znaleźć tyle kółeczek, ile razy wystąpiło słowo „wieje”.

Tak samo należy postąpić ze słowami powtarzającymi się w zwrotce trzeciej i czwartej.

Nadal obowiązuje zasada nazwania w języku polskim kolorów wybieranych kółeczek. Kiedy dzieci policzą kółeczka, przykleją je do „deszczowej karteczki” w czterech rzędach, mogą wraz z nauczycielem recytować wiersz dotykając, w trakcie powtarzania słów, odpowiednich kółeczek. Po kilku powtórzeniach wiersza (z dotykiem kółeczek) dzieci „pomagają” nauczycielowi recytować zwrotki (dopowiadają ostatnie sylaby, wyrazy...).

3. Wymyślamy rymy - zabawa z piłką

Nauczyciel zaprasza dzieci do wspólnego kręgu i rzuca kolejno do każdego piłkę, wypowiadając słowo, dzieci dopowiadają słowo rymujące się.

Do zabawy należy wykorzystać poznane dotychczas piosenki, wierszyki ...

Miś... (Pyś)

Dorota ma... (kota)

Kotek ... (Kłopotek, płotek, motek, psotek)

Pajacyki... samochodziki

4. Kącik ciekawej książki

Czytanie fragmentu książki Cz. Janczarskiego *Miś Uszatek*. Rozdział: „Zabawy”

Kto zapamiętał rymy, jakie pojawiły się w wierszyku - wyliczance Zajęczka?

„Dla niedźwiadka - czekoladka”

Nauczyciel zachęca, żeby znaleźć rymy, które spodobałyby się też innym bohaterom książki.

Dla Zajęczka - kawałek pą...(.....czka)

Dla Kruczka, pieseczka - smaczna kos...(...teczka)

Dla Kogucika - kawałek pier...(...nika)

Jeżeli dzieciom spодoba się wymyślanie końcówek do rymu, można poprowadzić dalej zabawę, wymieniając nazwy innych znanych zwierząt albo imiona dzieci, np.:

Dla kotka - miła mas...(kotka)
Dla wiewiórki - kawałek cytrynowej skór...(ki)
Dla sowy - sok mali...(nowy)
Dla kaczki - ro...bacz...(ki)
Dla Kamilki - barwne mo...tyl...(ki)
Dla Stefana - kawałek ba...na...(na) itp.

W zabawie rozwijamy świadomość fonologiczną dziecka, więc nie musimy skupiać uwagi na dokładnym rozumieniu słów i zapamiętywaniu ich znaczeń.

Jeżeli w grupie są dzieci, które samodzielnie potrafią znaleźć słowo do rymu, należy dać im szansę na zaprezentowanie się.

Mogą także pojawić się słowa, które nie będą miały znaczenia w języku polskim, ale będą się rymowały.

Świadomość rymów jest dobrym prognostykiem w początkowej nauce czytania.

Rozwija się ją przez czytanie dzieciom wierszyków oraz przez zabawy słowne typu rymowanki, wyliczniki.

5. Przypomnienie wiersza - praca z podręcznikiem

Nauczyciel prosi o ponowne obejrzenie obrazka w podręczniku i zadaje dzieciom pytania dotyczące tego, co przedstawia obrazek.

Oczekuje odpowiedzi, które będą treścią kolejnych zwrotek wiersza.

Co robi jeź? (Jeź się pod liściem układa.)

A co robi deszcz? (A deszcz pada, pada, pada, pada...)

Co robi wiewiórka w dziupli? (Wiewiórka w dziupli się śmieje.)

A co robi wiatr? (A wiatr wieje, wieje....)

Niedźwiadek usnął i, co robi? (Niedźwiadek usnął i chrapie)

A z chmur? (A z chmur kapie...)

Jak zrobiło się w lesie? (Smutno zrobiło się w lesie)

A dlaczego? (Bo już jesień, jesień...)

Można po tym ćwiczeniu zaprosić dzieci do wspólnego recytowania wiersza.

Warto przypomnieć wprowadzone zasady (przeciąganie sylab i wyciszenie głosu).

6. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel wyraża dumę z tego, że dzieci tak pięknie recytują po polsku, przypomina wszystkie czynności wykonywane podczas lekcji.

Może to zrobić, prowokując do dalszego rymowania, np.:

Wszystkie dzieci się starały, bardzo pięknie rymo...(wały)

Dużo zabaw dzisiaj było, wcale nam się nie nu...(dziło)

Klej się przydał dzisiaj w szkole, kleiliśmy para...(sole)

Fajnie z Wami się rymuje, i za lekcję Wam dzie...(kuję)

Cicho zamykajmy drzwi, bo stary niedźwiedź mocno...(śpi)

7. Praca domowa

W podręczniku są obrazki do kolorowania.

Proszę pokolorować tylko te obrazki, których nazwy się rymują.

Proszę powiedzieć swoim rodzicom (i misiowi także) wierszyk, który poznaliśmy na lekcji.

8. Zaznaczam swoją minkę - informacja zwrotna
